

Raportul special

Obiectivele UE în materie de energie și de climă

Obiectivele pentru 2020 au fost atinse, dar nu este deloc sigur că acțiunile menite să asigure îndeplinirea obiectivelor pentru 2030 vor fi suficiente

CURTEA DE
CONTURI
EUROPEANĂ

Cuprins

	Puncte
Sinteză	I-X
Introducere	01-14
Obiectivele UE în materie de energie și de climă	01-02
Principalele politici menite să asigure atingerea obiectivelor în materie de climă și de energie	03-07
Principalele responsabilități	08-10
Bugetul pentru atingerea obiectivelor în materie de energie și de climă	11-14
Sfera și abordarea auditului	15-18
Observații	19-85
UE și-a atins obiectivele pentru 2020, dar nu numai datorită propriilor politici climatice	19-46
Comisia nu a evaluat amploarea contribuției pe care a avut-o pandemia de COVID-19 la atingerea obiectivelor UE pentru 2020	21-26
Comisia nu a evaluat amploarea fluctuațiilor neprevăzute ale PIB-ului asupra atingerii de către statele membre a obiectivelor UE pentru 2020	27-35
Modul în care flexibilitățile le-au permis statelor membre să își atingă obiectivele într-o manieră eficientă din punctul de vedere al costurilor nu este suficient de transparent	36-46
UE are rezultate bune la nivel internațional în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, dar nu toate emisiile sunt contabilizate	47-60
UE a obținut rezultate bune la nivel internațional în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră	49-53
Emisiile nete aferente bunurilor de import nu sunt luate în considerare la contabilizarea emisiilor de gaze cu efect de seră	54-57
Emisiile provenite din aviația și transporturile maritime internaționale nu sunt contabilizate în emisiile de gaze cu efect de seră	58-60
Comisia are o bună imagine de ansamblu privind contribuția diferitelor sectoare la atingerea obiectivelor, însă nu deține	

informații esențiale despre raportul cost-eficacitate în atingerea obiectivelor	61-85
Comisia a identificat sectoarele care contribuie cu succes la atingerea obiectivelor	62-65
Comisia și statele membre au puține informații privind costul și efectele acțiunilor întreprinse pentru atingerea obiectivelor	66-80
Curtea a găsit puține elemente care să indice, în acest stadiu, că obiectivele mai ambițioase ale UE se vor traduce în acțiuni suficiente	81-85
Concluzii și recomandări	86-95

Anexe

Anexa I – Realizarea obiectivelor naționale privind emisiile de gaze cu efect de seră pentru 2020, per stat membru

Anexa II – Realizarea obiectivelor naționale privind ponderea energiei din surse regenerabile pentru 2020, per stat membru

Anexa III – Realizarea obiectivelor naționale privind eficiența energetică pentru 2020, per stat membru (sub forma consumului primar și final de energie)

Anexa IV – Extras din evaluarea Comisiei privind raportarea necesarului de investiții și a surselor de finanțare în cinci planuri naționale privind energia și clima analizate de Curte

Anexa V – Model de raportare privind politicile și măsurile statelor membre

Acronime

Răspunsurile Comisiei

Calendar

Echipa de audit

Sinteză

I Schimbările climatice reprezintă o provocare la nivel mondial, cu un efect semnificativ asupra vieților cetățenilor UE. De-a lungul timpului, UE și-a stabilit obiective tot mai ambițioase în materie de climă și de energie pentru a răspunde la această problemă. Obiectivele pentru 2020 și cele pentru 2030 de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, de creștere a utilizării energiei din surse regenerabile și de promovare a eficienței energetice se numără printre acestea.

II Curtea a decis că este momentul oportun pentru efectuarea acestui audit, având în vedere nivelul ridicat de interes al publicului. Ea preconizează că, prin desprinderea de învățăminte din practicile de succes care au permis atingerea obiectivelor pentru 2020, raportul său va ajuta Comisia să evalueze proiectele de planuri naționale privind energia și clima, iar pe statele membre, să le finalizeze.

III UE a adoptat un cadru juridic pentru obiectivele în materie de climă și de energie. Statelor membre li s-a solicitat să își prezinte planurile naționale privind energia și clima pentru perioada 2021-2030. În aceste planuri, ele au descris politici menite să asigure realizarea obiectivelor respective. Comisia și statele membre monitorizează și raportează progresele înregistrate în direcția atingerii obiectivelor.

IV UE s-a angajat să cheltuiască cel puțin 20 % din bugetul său din perioada 2014-2020 pentru acțiuni în domeniul climei. În bugetul UE prevăzut pentru perioada 2021-2027, acest nivel a crescut la 30 %, ceea ce înseamnă aproximativ 87 de miliarde de euro pe an. Această sumă reprezintă mai puțin de 10 % din investițiile totale necesare pentru atingerea obiectivelor pentru 2030, estimate la aproximativ o mie de miliarde de euro pe an. Se preconizează că restul investițiilor vor proveni din fonduri naționale și private.

V Pentru acest audit, Curtea a analizat dacă UE s-a bazat pe acțiuni care s-au dovedit de succes pentru a-și atinge obiectivele în materie de energie și climă pentru 2030. Curtea a examinat măsura în care UE a desprins din atingerea obiectivelor pentru 2020 învățăminte care ar ajuta-o să realizeze obiectivele mai ambițioase fixate pentru 2030.

VI Curtea a constatat că, într-adevăr, UE și-a atins obiectivele pentru 2020. Totuși, acest succes s-a datorat și contribuției unor factori externi. Comisia nu a evaluat măsura în care progresele obținute s-au datorat politicilor aplicate sau, mai degrabă, unor factori externi, precum criza financiară din 2009 și contribuția exactă a pandemiei de COVID-19 din 2020.

VII Curtea a constatat că reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în UE a avut un nivel satisfăcător comparativ cu cea din alte țări industrializate. Totuși, contabilizarea emisiilor de gaze cu efect de seră din UE din 2020 nu include emisiile generate de comerț, pe cele generate de relocarea emisiilor de dioxid de carbon (care, dacă ar fi incluse, se estimează că ar crește valoarea cu aproximativ 8 %) și nici emisiile din sectorul aviației internaționale și al transporturilor maritime internaționale (3,4 % și, respectiv, 3,6 %).

VIII Comisia are doar o imagine parțială a acțiunilor care s-au dovedit de succes în atingerea obiectivelor pentru 2020. Aceasta a identificat sectoarele care au avut succes, și anume cele vizate de sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii, însă nu are informații despre costurile și efectele acțiunilor. Comisia nu deține date privind costurile pentru bugetul UE, pentru bugetele naționale și pentru sectorul privat care au fost necesare pentru ca UE să-și atingă obiectivele.

IX De asemenea, planurile naționale privind energia și clima nu conțin date privind necesarul de investiții și sursele de finanțare, astfel încât să se poată evalua dacă aceste planuri reprezintă o bază solidă pentru atingerea obiectivelor pentru 2030. Per ansamblu, Curtea a găsit puține elemente care să indice, în acest stadiu, că obiectivele ambițioase ale UE pentru 2030 se vor traduce în acțiuni suficiente. Nu există informații că se va pune la dispoziție o finanțare suficientă pentru atingerea lor, în special din partea sectorului privat.

X Curtea recomandă Comisiei:

- să asigure o transparență sporită în legătură cu performanțele UE și ale statelor sale membre în ceea ce privește măsurile din domeniul energiei și al climei;
- să ia în considerare toate emisiile de gaze cu efect de seră generate de UE, inclusiv emisiile încorporate în comerț și pe cele provenite din aviația și navigația internațională;
- să susțină angajamentul statelor membre de a atinge obiectivele pentru 2030.

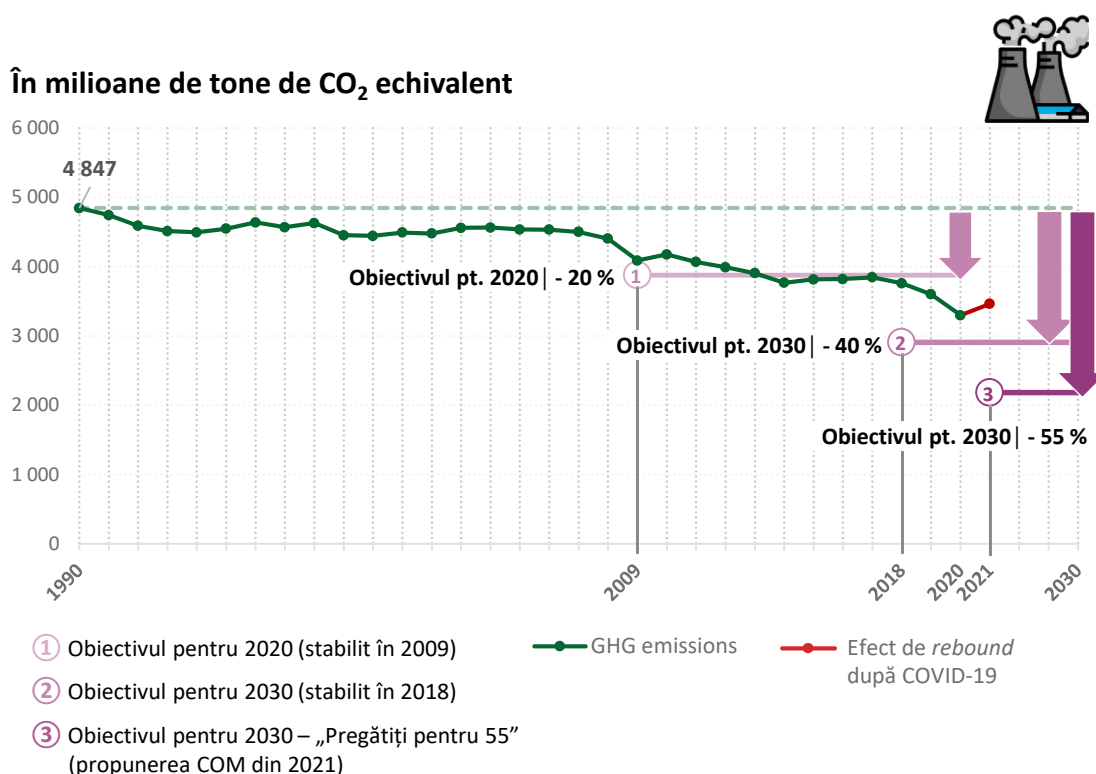
Introducere

Obiectivele UE în materie de energie și de climă

01 Schimbările climatice reprezintă o provocare la nivel mondial, cu un efect semnificativ asupra vieților cetățenilor din UE. De-a lungul timpului, UE și-a stabilit obiective tot mai ambițioase în materie de climă și de energie pentru a răspunde la această problemă. Ele includ obiective pentru 2020 și 2030 în ceea ce privește:

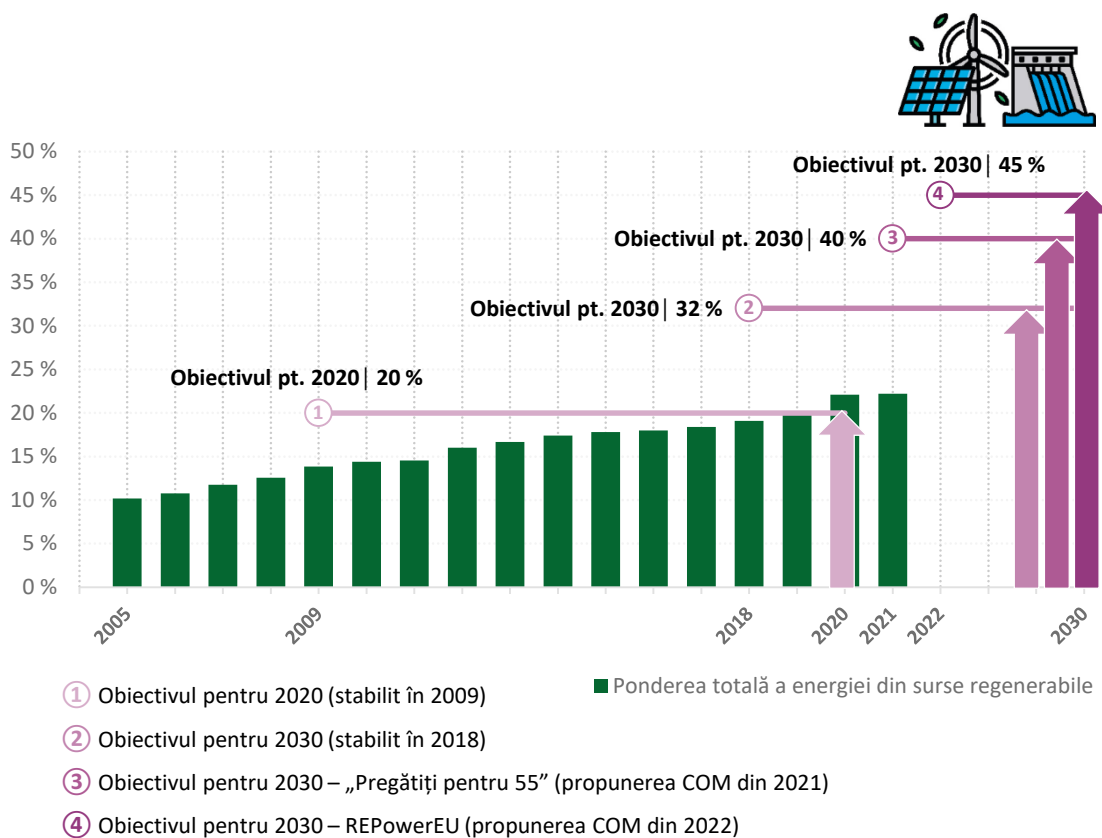
- o reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, comparativ cu nivelurile din 1990 (a se vedea *figura 1*);
- o creșterea ponderii energiei din surse regenerabile *figura 2*); și
- o promovarea eficienței energetice, adică reducerea consumului de energie (a se vedea *figura 3*).

Figura 1 – Evoluția obiectivului UE privind emisiile de gaze cu efect de seră

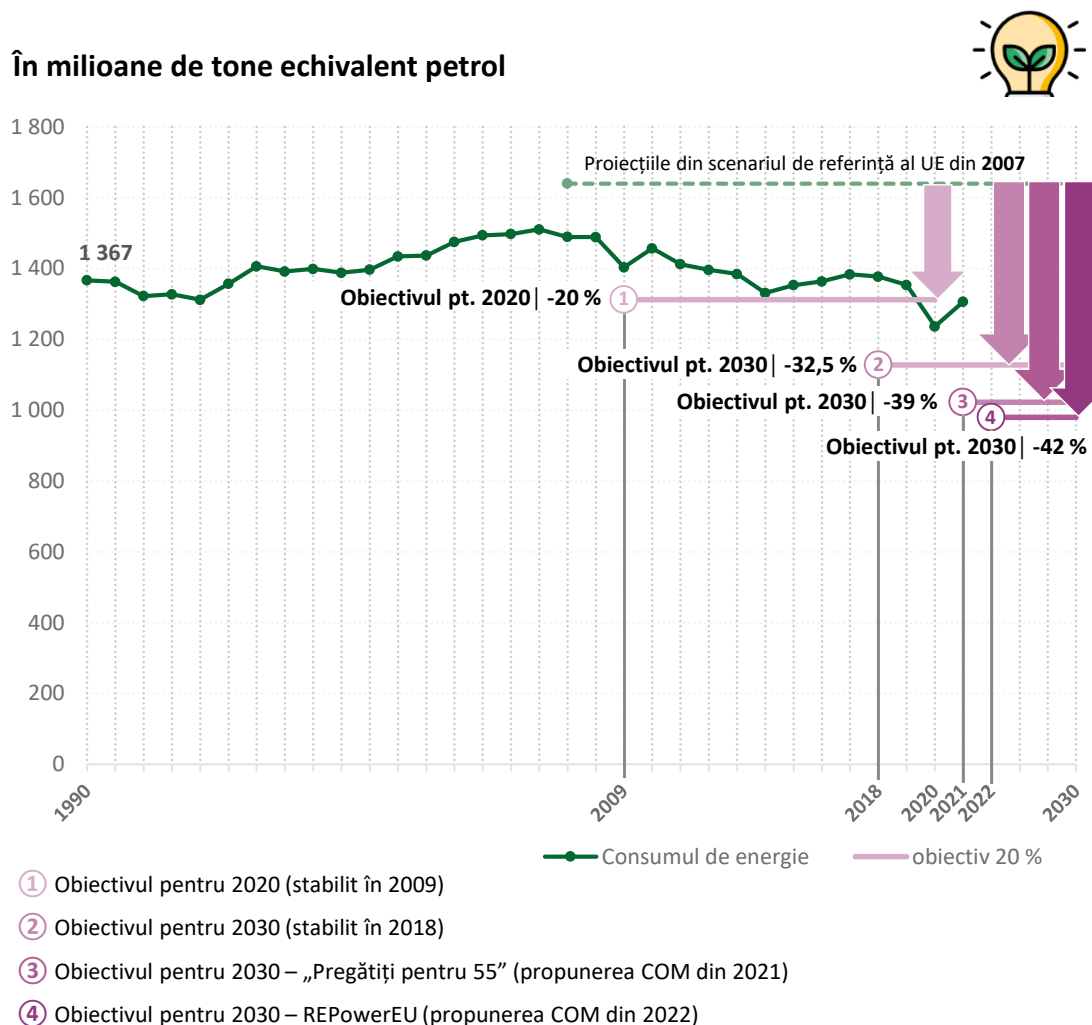
Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor furnizate de Agenția Europeană de Mediu. [Datele pentru 2021 sunt provizorii].

Figura 2 – Evoluția obiectivului UE privind ponderea energiei din surse regenerabile

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor furnizate de Eurostat.

Figura 3 – Evoluția obiectivului UE privind eficiența energetică, exprimat sub forma consumului de energie

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor furnizate de Eurostat.

02 Toate cele trei obiective principale pentru 2020 au fost defalcate în obiective per stat membru. Scopul era acela de a garanta că obiectivele pentru UE sunt realizate la nivel colectiv, ca un întreg.

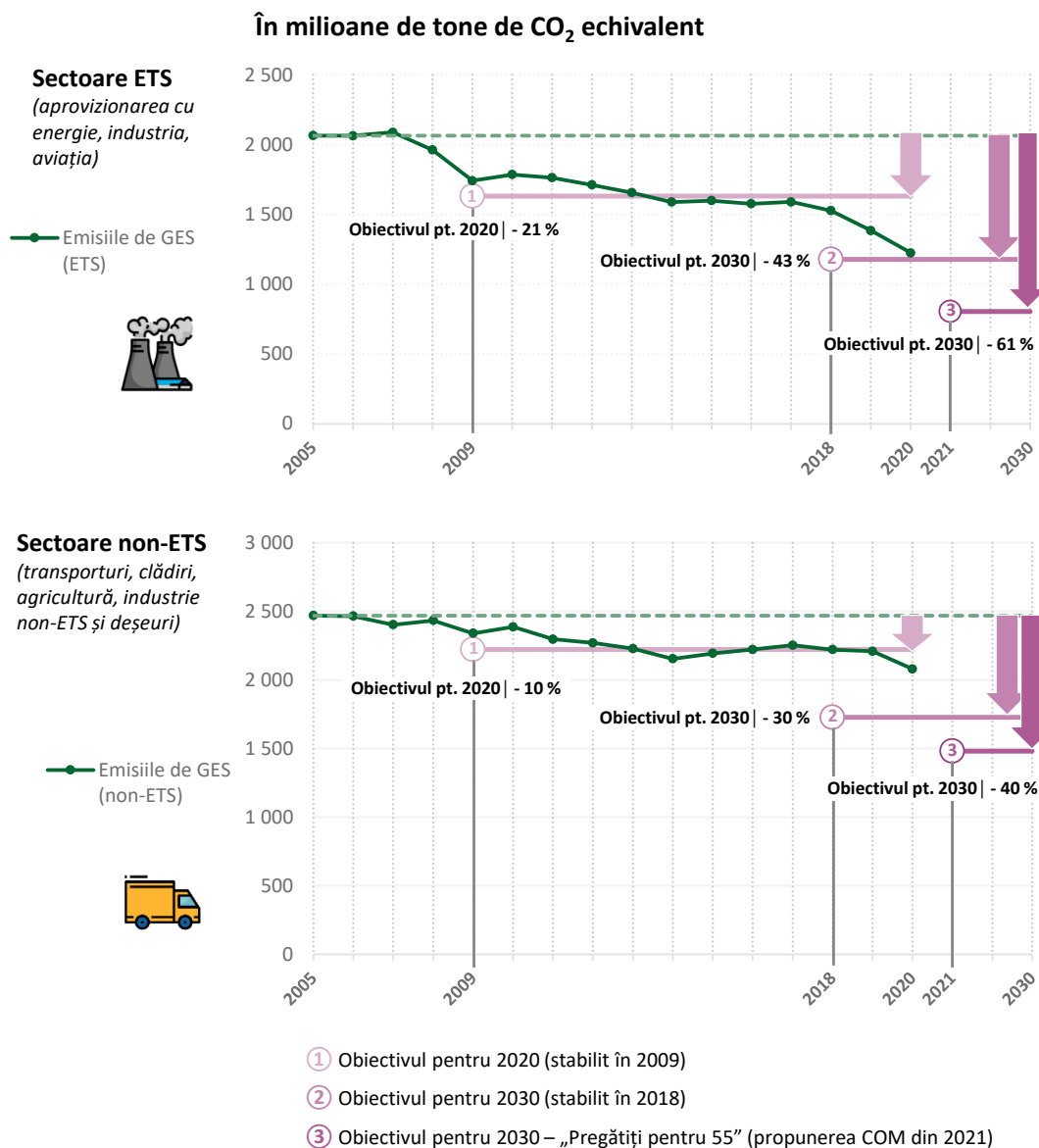
Principalele politici menite să asigure atingerea obiectivelor în materie de climă și de energie

03 În 2009, UE a introdus un set de politici („Pachetul legislativ privind clima și energia”), menite să asigure atingerea obiectivelor pentru 2020. Acest pachet includea forma revizuită a directivei privind comercializarea certificatelor de emisii (**Directiva ETS**) și **Decizia privind partajarea eforturilor**. În cadrul pachetului, obiectivul general al UE privind emisiile de gaze cu efect de seră a fost defalcat în:

- o un obiectiv al UE privind sistemul de comercializare a certificatelor de emisii (ETS) (o reducere cu 21 % a emisiilor până în 2020 comparativ cu valorile din 2005) – stabilirea unui plafon de emisii pentru sectoarele vizate de ETS (aprovizionarea cu energie și industria grea);
- o un obiectiv al UE care nu era legat de ETS (o reducere cu 10 % a emisiilor până în 2020, comparativ cu valorile din 2005), defalcat în obiective naționale obligatorii pentru emisiile care nu sunt vizate de ETS în prezent (transporturi, clădiri, agricultură, industria care nu se află sub incidența ETS și deșeuri).

04 *Figura 4* prezintă progresele înregistrate în direcția atingerii acestor două obiective secundare.

Figura 4 – Evoluția emisiilor de gaze cu efect de seră din sectoarele aflate sub incidența EU ETS și din celelalte sectoare

① Obiectivul pentru 2020 (stabilit în 2009)

② Obiectivul pentru 2030 (stabilit în 2018)

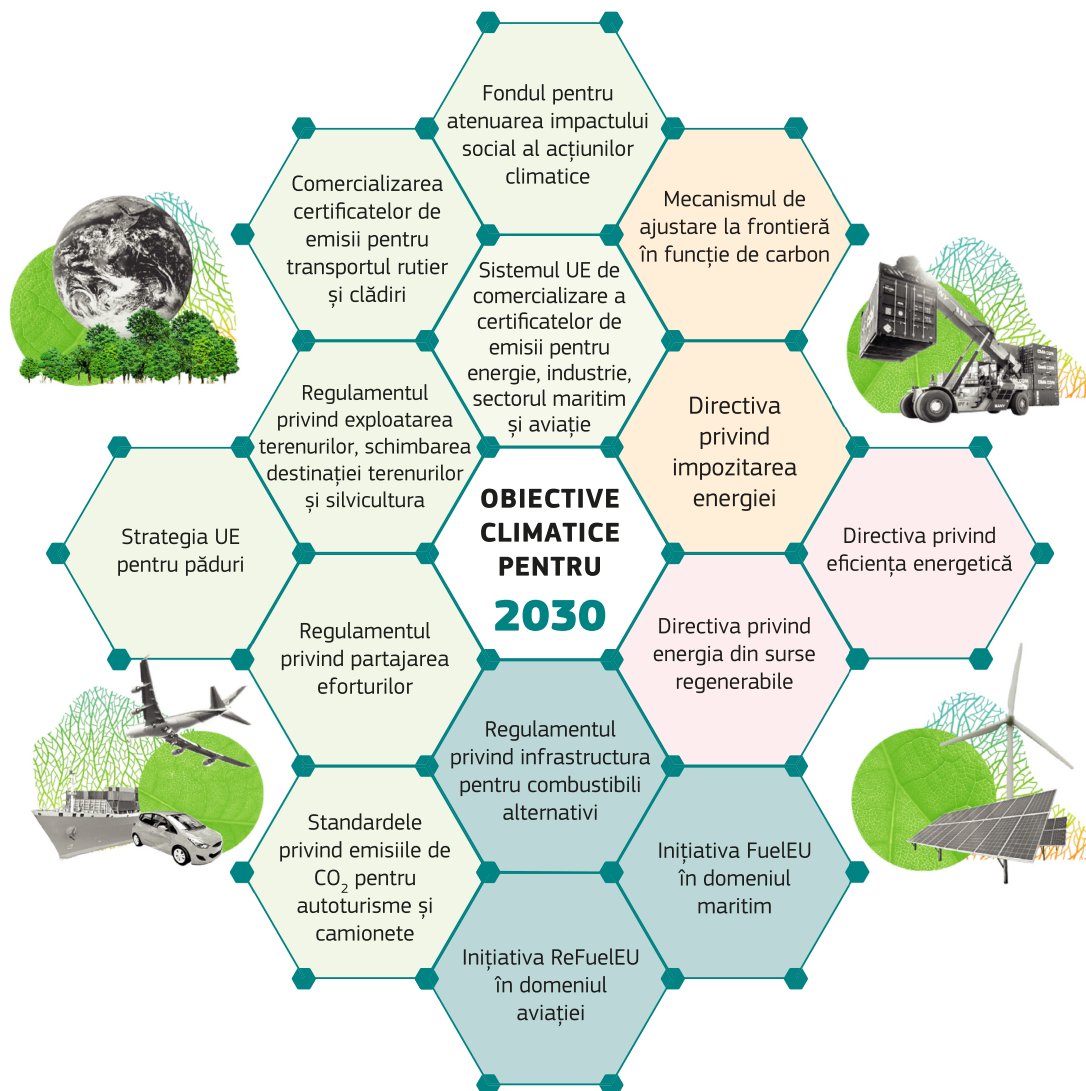
③ Obiectivul pentru 2030 – „Pregătiți pentru 55” (propunerea COM din 2021)

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor Agenției Europene de Mediu pentru [sectoarele vizate de ETS](#) și pentru [celelalte sectoare](#).

05 În 2019, UE a adoptat pachetul „Energie curată pentru toți europenii”, care a constat în opt legi și trei inițiative fără caracter legislativ. Acestea vizau decarbonizarea în continuare a sistemului energetic al UE și instituirea unor măsuri menite să îi permită Uniunii să își atingă obiectivele pentru 2030. Una dintre principalele noutăți legate de obiectivele în materie de climă și energie a fost un nou [Regulament privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice](#). Acesta a introdus cerința ca statele membre să instituie planuri naționale integrate privind energia și clima (PNEC) pe 10 ani, în care să își prezinte politicile pentru perioada 2021-2030 menite să permită atingerea obiectivelor în materie de climă și energie. Comisia monitorizează progresele pe baza raportărilor statelor membre.

06 În 2021, UE a adoptat [Legea europeană a climei](#), care stabilește un obiectiv obligatoriu de realizare a neutralității climatice în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră în Uniune până în 2050. Acest act legislativ fixează, de asemenea, un obiectiv intermediar de reducere a emisiilor nete de gaze cu efect de seră cu 55 % până în 2030, comparativ cu nivelurile din 1990. Pentru a sprijini această ambiție, Comisia a prezentat, în iulie 2021, o serie de propuneri legislative în cadrul [pachetului „Pregătiți pentru 55”](#), inclusiv obiective mai ambițioase ale UE în ceea ce privește energia din surse regenerabile și eficiența energetică. [Figura 5](#) prezintă principalele inițiative ale Comisiei pentru atingerea obiectivelor propuse actualizate în materie de climă și de energie pentru 2030. Stadiul actual al celor 20 de propuneri legislative incluse în acest pachet este disponibil pe [site-ul web al Parlamentului European](#).

Figura 5 – Propunerile Comisiei în sprijinul atingerii obiectivelor pentru 2030

Sursa: Comisia Europeană.

07 În mai 2022, Comisia a adoptat [planul REPowerEU](#), pentru a reduce dependența de combustibilii fosili ruși. Acest plan propunea o nouă creștere a obiectivului de eficiență energetică pentru 2030, de la 39 % la 42 %, precum și o creștere a obiectivului privind ponderea energiei din surse regenerabile pentru 2030 de la 40 % la 45 %. La 30 martie 2023, negociatorii din cadrul Consiliului și al Parlamentului European au ajuns la un acord politic provizoriu de a mări ponderea energiei din surse regenerabile la 42,5 % până în 2030, cu o majorare orientativă suplimentară de 2,5 % care ar permite atingerea unui nivel de 45 %. Negocierile dintre Consiliu și Parlamentul European cu privire la propunerea de mărire a obiectivului în materie de eficiență energetică pentru 2030 erau încă în curs în aprilie 2023. Stadiul actual al celor patru propuneri

legislative incluse în planul REPowerEU este disponibil pe [site-ul web al Parlamentului European](#).

Principalele responsabilități

08 Comisia și colegiitorii (Parlamentul European și Consiliul) au instituit un cadru juridic al UE privind obiectivele în materie de climă și de energie.

09 În planurile lor naționale privind energia și clima (PNEC-uri) transmise Comisiei în 2019 și 2020, statele membre au prezentat politicile pe care intenționează să le instituie pentru perioada 2021-2030 în vederea atingerii obiectivelor UE stabilite în 2018 (a se vedea punctul **01**). Statele membre vor trebui să raporteze până la 15 martie 2023 și o dată la doi ani după aceea cu privire la măsurile luate. Până la 30 iunie 2023, statele membre trebuie să prezinte Comisiei proiectele actualizate de PNEC, care să reflecte nivelul mai ridicat de ambiție în ceea ce privește obiectivele UE (a se vedea punctele **06** și **07**). În caz contrar, ele trebuie să prezinte Comisiei motive care să justifice de ce nu este nevoie de actualizarea planului. Comisia evaluează proiectele de PNEC și emite recomandări, pe care statele membre trebuie să le ia în considerare atunci când prezintă PNEC-urile finale. Acestea trebuie trimise până la 30 iunie 2024.

10 Comisia urmărește progresele în direcția atingerii obiectivelor, cu sprijinul Agenției Europene de Mediu (AEM), care controlează calitatea datelor și a prognozelor transmise de statele membre. Comisia monitorizează și raportează anual în ceea ce privește atingerea obiectivelor, de exemplu prin raportul Comisiei privind starea uniunii energetice și prin raportul intermediar privind politicile climatice. De asemenea, statele membre raportează direct Organizației Națiunilor Unite în ceea ce privește emisiile lor de gaze cu efect de seră.

Bugetul pentru atingerea obiectivelor în materie de energie și de climă

11 În 2021, Comisia a estimat că realizarea obiectivului de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu 55 % până în 2030 ar necesita investiții anuale suplimentare de 392 de miliarde de euro¹ (comparativ cu media 2011-2020) numai în sistemul energetic. Potrivit estimărilor experților, obținerea unui nivel net al emisiilor egal cu zero până

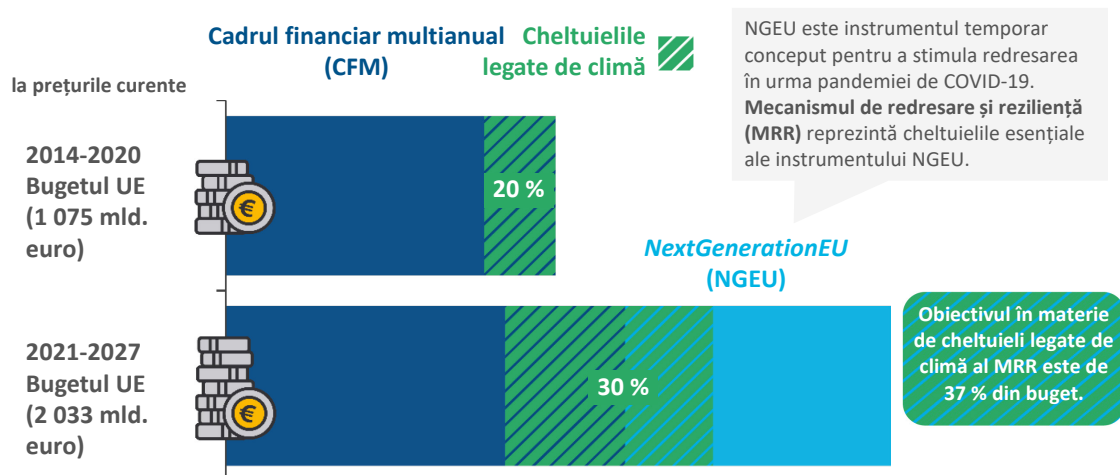
¹ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, *Impact Assessment Report*, SWD(2021) 621 final.

în 2050 în UE-27 ar necesita investiții totale (adică cele în curs plus investiții adiționale) de aproximativ o mie de miliarde de euro pe an² în perioada 2021-2050.

12 UE s-a angajat să cheltuiască cel puțin 20 % din bugetul său din perioada 2014-2020 pentru acțiuni în domeniul climei. În iunie 2021, Comisia a raportat că UE a cheltuit 20,1 % din bugetul său aferent perioadei 2014-2020, adică 216 miliarde de euro, pentru combaterea schimbărilor climatice, îndeplinindu-și obiectivul de reducere cu 20 % a emisiilor de gaze cu efect de seră³. În [Raportul său special nr. 09/2022](#) privind cheltuielile legate de climă, Curtea a constatat că Comisia supraevaluase cheltuielile legate de climă cu cel puțin 72 de miliarde de euro, ceea ce însemna că proporția din bugetul UE 2014-2020 cheltuită pentru acțiuni în domeniul climei fusese de aproximativ 13 %.

13 Pentru perioada 2021-2027, UE a stabilit un obiectiv general de a cheltui 30 % din bugetul său pentru acțiuni în domeniul climei, adică un total de 610 miliarde de euro pe parcursul perioadei sau 87 de miliarde de euro pe an. [Figura 6](#) prezintă cheltuielile UE pentru atingerea obiectivelor în materie de climă și energie.

Figura 6 – Obiectivele în materie de cheltuieli legate de climă din bugetul UE

Sursa: Raportul special nr. 9/2022 al Curții de Conturi Europene, bazat pe: Comisia Europeană, Un buget modern pentru o Uniune care protejează, capacitează și apără; Cadrul financiar multianual pentru perioada 2021-2027, COM(2018) 321; Concluziile Consiliului European – Reuniunea extraordinară a Consiliului European, EUCO 10/20, 2020, p. 7; Comisia Europeană, Orientări pentru statele membre, Planurile de redresare și reziliență, SWD(2020) 205, p. 5.

² McKinsey & Company, *How the European Union could achieve net-zero emissions at net-zero cost*, 2020.

³ Comisia Europeană, *Raport anual privind gestionarea și performanța bugetului UE – anul financiar 2020*, volumul I.

14 Aceste cheltuieli din bugetul UE reprezintă mai puțin de 10 % din totalul investițiilor estimate necesare pentru atingerea obiectivelor pentru 2030 (mai precis, 87 de miliarde de euro comparativ cu 1 000 de miliarde de euro, a se vedea punctele **11-13**): un procent semnificativ al investițiilor va trebui să provină din fonduri naționale și private.

Sfera și abordarea auditului

15 Principala întrebare de audit a Curții a urmărit să stabilească dacă UE se sprijină pe acțiunile care s-au dovedit de succes pentru a-și atinge obiectivele în materie de energie și climă pentru 2030.

16 Curtea a analizat dacă obiectivele pentru 2020 au fost atinse grație acțiunilor climatice proprii ale UE și dacă rezultatele obținute au fost bune comparativ cu cele ale altor țări industrializate din lume. Apoi, Curtea a analizat dacă UE a desprins învățăminte, evaluând măsura în care Comisia și statele membre au identificat acțiuni care s-au dovedit a fi de succes (sau dimpotrivă) în atingerea obiectivelor pentru 2020, și dacă aceste învățăminte au contribuit la cadrul instituit pentru atingerea obiectivelor mai ambițioase fixate pentru 2030.

17 Curtea a decis că este momentul oportun pentru a se apleca asupra acestui subiect, având în vedere nivelul ridicat de interes al publicului. Ea preconizează că, prin desprinderea de învățăminte din practicile de succes care au permis atingerea obiectivelor pentru 2020, raportul său va ajuta Comisia să evalueze proiectele de PNEC-uri, iar pe statele membre, să le finalizeze. În opinia Curții, recomandările sale vor fi utile în contextul obiectivului UE de a atinge neutralitatea climatică până în 2050.

18 Curtea a evaluat activitatea Comisiei și a analizat datele pentru perioada 1990-2021 provenind în principal de la Eurostat și de la Agenția Europeană de Mediu. De asemenea, au fost intervievate autorități din cinci state membre (Germania, Irlanda, Italia, Polonia și Suedia), care generează 48 % din emisiile de gaze cu efect de seră din UE. Curtea a analizat evaluări și studii ale Centrului Comun de Cercetare și ale Serviciului de Cercetare al Parlamentului European și s-a sprijinit și pe lucrări proprii anterioare.

Observații

UE și-a atins obiectivele pentru 2020, dar nu numai datorită propriilor politici climatice

19 La 18 octombrie 2022, Comisia a raportat că UE și-a atins cele trei obiective în materie de climă și energie pentru 2020⁴. Pentru ca UE să poată desprinde învățăminte din această realizare, este important să se evalueze și să se raporteze, într-o manieră transparentă, dacă performanțele sale puteau fi atribuite politicilor climatice proprii.

20 Următoarele secțiuni descriu impactul pandemiei de COVID-19, impactul fluctuațiilor neașteptate ale PIB-ului și măsura în care flexibilitățile le-au permis statelor membre să își atingă obiectivele pentru 2020.

Comisia nu a evaluat amploarea contribuției pe care a avut-o pandemia de COVID-19 la atingerea obiectivelor UE pentru 2020

21 Până în luna martie a anului n+2, statele membre trebuie să trimită Comisiei date privind emisiile lor. Până în luna aprilie a aceluiași an, Comisia trimite datele consolidate la nivelul UE către secretariatul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice⁵. În [Raportul special nr. 18/2019](#) privind emisiile de gaze cu efect de seră, Curtea a concluzionat că datele privind emisiile UE sunt raportate în mod adecvat.

22 După cum se arată în [figura 1](#), UE și-a redus emisiile de gaze cu efect de seră cu 31,9 % până în 2020, atingându-și astfel obiectivul în materie fixat pentru 2020 (o reducere cu 20 %). Emisiile de gaze cu efect de seră au scăzut cu 8,4 % între 2019 și 2020 (o reducere de 303 milioane de tone de CO₂e), an marcat de recesiunea economică provocată de pandemia de COVID-19 (PIB-ul UE a scăzut cu 5,7 %). Această reducere a fost cea mai mare din perioada 1990-2020.

⁴ Raport privind starea uniunii energetice în 2022.

⁵ A se vedea [Regulamentul \(UE\) nr. 525/2013](#) și [Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice](#) (CCONUSC).

23 Comisia a avut în vedere în rapoartele sale impactul pandemiei de COVID-19 asupra realizării obiectivelor UE pentru 2020⁶, dar nu a evaluat contribuția exactă a pandemiei în acest sens. Curtea a constatat că Germania a raportat cu privire la amploarea impactului pandemiei asupra emisiilor de gaze cu efect de seră (a se vedea [casetă 1](#)). Ea a estimat valoarea probabilă a emisiilor de gaze cu efect de seră care ar fi fost generate în UE în 2020 dacă pandemia de COVID-19 nu ar fi avut loc, extrapolând-o pe baza tendinței din perioada 2009-2019 și presupunând o reducere medie anuală liniară continuată în anul 2020. Pe baza acestei abordări, emisiile de gaze cu efect de seră generate în UE în 2020 ar fi fost mai mici cu aproximativ 27 % (în loc de 31,9 %) față de nivelurile din 1990. Și această valoare depășește reducerile prevăzute în obiectivul pentru 2020. Datele provizorii ale AEM privind emisiile de gaze cu efect de seră din 2021 indică un efect important de *rebound*, emisiile crescând cu 5 % pentru a ajunge la 3 460 de milioane de tone de CO₂e.

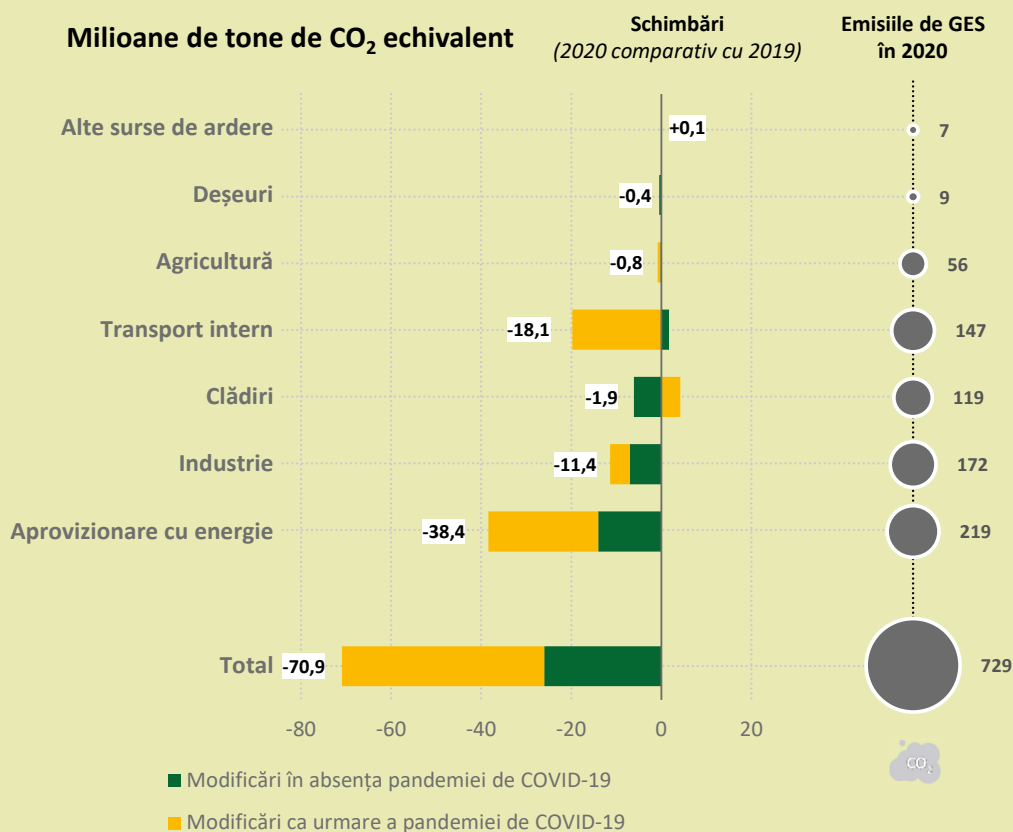
⁶ Raportul intermediar privind acțiunile UE în domeniul climei pentru anul 2021;

[Raportul din 2022 privind îndeplinirea obiectivelor pentru 2020 privind energia din surse regenerabile;](#)

[Raportul din 2022 privind îndeplinirea obiectivelor de eficiență energetică pentru 2020.](#)

Caseta 1 – Raportarea impactului pandemiei de COVID-19 asupra emisiilor de gaze cu efect de seră în Germania

În Germania, emisiile de gaze cu efect de seră au scăzut cu 8,9 % din 2019 până în 2020, mai precis de la 800 la 729 de milioane de tone de CO₂e. În [raportul său privind emisiile de gaze cu efect de seră din 2020](#), Consiliul de experți pentru probleme de climă din Germania a estimat impactului pandemiei pe sectoare.

Sursa: Agenția Europeană de Mediu și *Bericht zur Vorjahresschätzung der deutschen Treibhausgasemissionen für das Jahr 2020*.

Potrivit acestei estimări, 63 % din reducerea totală (45 din 71 de milioane de tone) poate fi atribuită unui singur factor: pandemia de COVID-19. În lipsa acestui factor, emisiile ar fi scăzut doar cu 3,3 %, adică cu aproximativ 26 de milioane de tone, comparativ cu 2019. Metoda utilizată pentru estimarea acestui impact se bazează pe o extrapolare la anul 2020 a tendințelor observate pentru perioada 1995-2019.

24 Statele membre transmit către Eurostat date anuale privind consumul lor de energie⁷. Pe baza acestor date, verificate de Eurostat, Comisia monitorizează progresele în direcția obiectivului de eficiență energetică pentru 2020. Comisia folosește datele privind consumul de energie și pentru a monitoriza progresele în direcția atingerii obiectivului referitor la ponderea energiei din surse regenerabile pentru 2020, al cărui numitor este consumul de energie. Numărătorul pentru această pondere este obținut pe baza datelor raportate anual de statele membre către Eurostat:

$$\text{ponderea energiei din surse regenerabile} = \frac{\text{consumul de energie din surse regenerabile}}{\text{consumul de energie}}$$

25 După cum se arată în [figura 2](#), UE și-a atins obiectivul referitor la ponderea energiei din surse regenerabile pentru 2020 (20 %), care a ajuns la 22,1 % în 2020. Această pondere a crescut accentuat în perioada 2019-2020, parțial ca urmare a reducerii excepționale (cu 7,4 %) a consumului final brut de energie care a fost cauzată de pandemia de COVID-19. Pe baza extrapolării datelor din perioada 2009-2019, Curtea estimează că, dacă nu ar fi avut loc o astfel de reducere, ponderea energiei din surse regenerabile ar fi fost de aproximativ 20,5 % în 2020, cu puțin peste obiectivul de 20 %. Datele provizorii privind ponderea energiei din surse regenerabile în 2021 arată că aceasta a rămas stabilă, apropiată de valoarea din 2020, în principal ca urmare a efectului de *rebound* asupra numitorului (consumul final brut de energie).

26 După cum se arată în [figura 3](#), UE și-a atins obiectivul de eficiență energetică pentru 2020, exprimat prin consumul de energie (-20 %). Uniunea a reușit acest lucru reducându-și consumul de energie cu 24,6 % în raport cu un scenariu în care nu s-ar fi luat măsuri suplimentare, adică comparativ cu previziunea din 2007 privind nivelul consumului în 2020. Consumul de energie a scăzut cu 8,7 % între 2019 și 2020, în principal din cauza încetinirii creșterii economice care a fost provocată de pandemia de COVID-19. Curtea estimează că, în absența acestei scăderi accentuate, consumul de energie s-ar fi redus cu 17,8 % comparativ cu scenariul de referință (nu cu 24,6 %), presupunând că reducerea medie anuală din perioada 2009-2019 ar fi continuat și în 2020. Astfel, dacă nu ar fi existat pandemia de COVID-19, cel mai probabil, UE-27 nu și-ar fi atins obiectivul de eficiență energetică pentru 2020. În pofida încetinirii creșterii economice care a fost provocată de pandemia de COVID-19, șapte state membre (Austria, Belgia, Bulgaria, Germania, Lituania, Polonia și Suedia) nu și-au atins obiectivele naționale pentru 2020. Datele provizorii indică un efect important de *rebound*, consumul de energie în UE crescând cu 5,6 % între 2020 și 2021. Prin urmare, consumul de energie din UE, care era de -24,6 % în 2020 (comparativ cu creșterea consumului

⁷ A se vedea [Regulamentul \(CE\) nr. 1099/2008 privind statisticile în domeniul energiei](#).

previzionată în 2007), nu era decât de – 20,3 % în 2021, un procent puțin mai mare decât obiectivul de – 20 %.

Comisia nu a evaluat amploarea fluctuațiilor neprevăzute ale PIB-ului asupra atingerii de către statele membre a obiectivelor UE pentru 2020

27 Obiectivele naționale privind emisiile de gaze cu efect de seră vizate de [Decizia privind partajarea eforturilor](#) au fost stabilite folosind, drept valoare de referință, nivelurile emisiilor din 2005⁸. UE a convenit că toate obiectivele ar trebui să rămână într-o marjă de 20 % peste sau sub această valoare de referință. Principalul criteriu pentru stabilirea obiectivului pentru fiecare stat membru a fost PIB-ul relativ pe cap de locuitor din 2005.

28 Cu cât PIB-ul pe cap de locuitor era mai mare în 2005, cu atât mai mult trebuia să își reducă țara respectivă emisiile de gaze cu efect de seră până în 2020. Danemarca, Luxemburg și Irlanda, de exemplu, aveau obligația de a-și reduce emisiile cu 20 %, iar Suedia, cu 17 %. Cu cât PIB-ul pe cap de locuitor era mai scăzut, cu atât era mai mic obiectivul de reducere. Unele state membre cu cel mai mic PIB pe cap de locuitor chiar au avut voie să-și mărească emisiile comparativ cu nivelurile din 2005. Bulgaria și România, de exemplu, și-au putut mări emisiile cu 20 % și, respectiv, 19 %. Raționamentul de la baza acestei abordări era că statele membre cu un PIB pe cap de locuitor mai scăzut urmau să aibă un ritm de creștere mai mare până în 2020, ceea ce avea să genereze emisii mai ridicate. De asemenea, aceste state membre ar fi avut la dispoziție mai puține fonduri pentru a investi în tehnologii moderne, care să îmbunătățească eficiența energetică și să încurajeze utilizarea energiei din surse regenerabile⁹. [Anexa I](#) prezintă aceste obiective și realizările pentru fiecare stat membru.

29 [Directiva privind energia din surse regenerabile](#) a instituit obiective naționale¹⁰ pe baza aceluiași principiu fundamental al PIB-ului relativ pe cap de locuitor¹¹. [Anexa II](#) prezintă aceste obiective și realizările pentru fiecare stat membru.

⁸ Articolul 3 din [Decizia nr. 406/2009/CE](#).

⁹ [Concluziile Consiliului European din martie 2007, punctul 33](#).

¹⁰ Articolul 3 din [Directiva 2009/28/CE](#).

¹¹ [Evaluarea impactului SEC\(2008\) 85, punctul 12](#).

30 Pentru eficiența energetică, [directiva în materie](#) prevedea obligația statelor membre de a-și stabili propriile obiective orientative, care să reprezinte contribuția națională la obiectivul colectiv al UE pentru 2020. În acest demers, statele membre trebuiau să ia în considerare factori precum raportul cost-eficacitate și prognozele privind PIB-ul. De asemenea, ele trebuiau să se asigure că ambiția lor colectivă era suficientă pentru atingerea obiectivului UE pentru 2020¹². [Anexa III](#) prezintă aceste obiective și realizările pentru fiecare stat membru.

31 Creșterea previzionată a PIB-ului a jucat deci un rol major în stabilirea obiectivelor naționale pentru 2020. Totuși, PIB-ul mai multor state membre nu a crescut așa cum se preconiza, în principal din cauza crizei financiare din 2009, care a redus PIB-ul UE cu 4,5 %¹³. Aceasta a condus la o reducere generală a consumului de energie și a contribuit la faptul că nouă state membre și-au atins obiectivele privind energia din surse regenerabile pentru 2020 încă din 2014, la cinci ani de la stabilirea obiectivelor (a se vedea [caseta 2](#)). Pandemia de COVID-19, care a cauzat o scădere cu 5,7 % a PIB-ului UE în 2020, a influențat de asemenea atingerea per ansamblu a obiectivelor UE. De exemplu, obiectivul de eficiență energetică pentru 2020, pe care mai multe rapoarte ale Comisiei și ale Agenției Europene de Mediu¹⁴ îl considerau improbabil de atins, a devenit realizabil ca urmare a impactului pandemiei de COVID-19.

Caseta 2

Exemple de state membre care și-au atins obiectivele privind energia din surse regenerabile pentru 2020 înaintea termenului-limită

În 2014, nouă state membre (Bulgaria, Cehia, Estonia, Croația, Italia, Lituania, România, Finlanda și Suedia) își atinseseră deja obiectivele pentru 2020, stabilite în 2009.

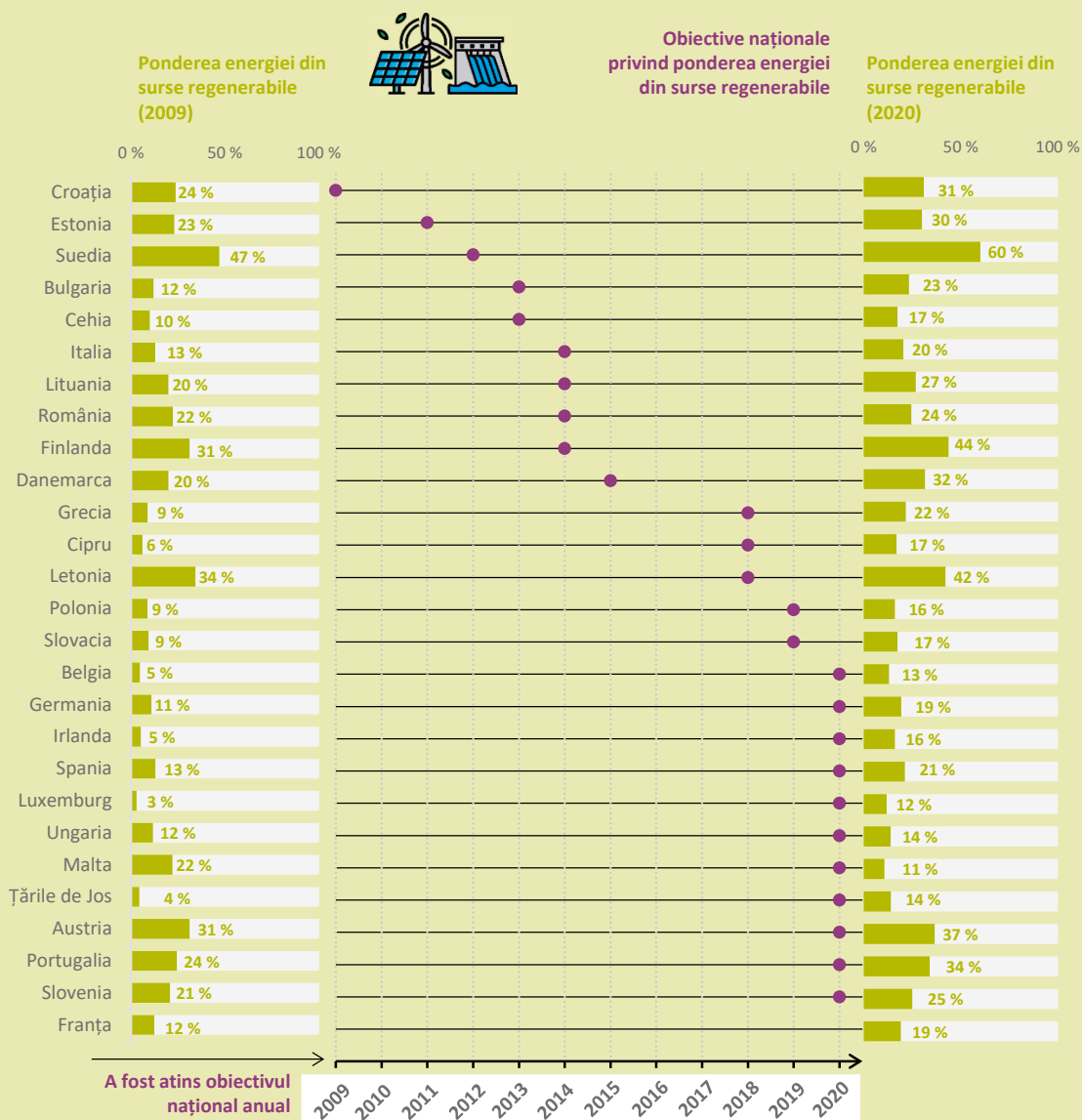
¹² Articolul 3 din [Directiva 2012/27/UE](#).

¹³ Eurostat.

¹⁴ Raportul din 2020 privind starea uniunii energetice, COM(2020) 950.

Trends and projections in Europe 2020, raportul AEM nr. 13/2020.

Progresele înregistrate de statele membre în direcția obiectivelor naționale privind energia din surse regenerabile

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor Eurostat.

Croația își îndeplinește încă din 2009 obiectivul privind obținerea până în 2020 a unei ponderi de 20 % a energiei din surse regenerabile, adică înainte de aderarea la UE, care a avut loc în 2013.

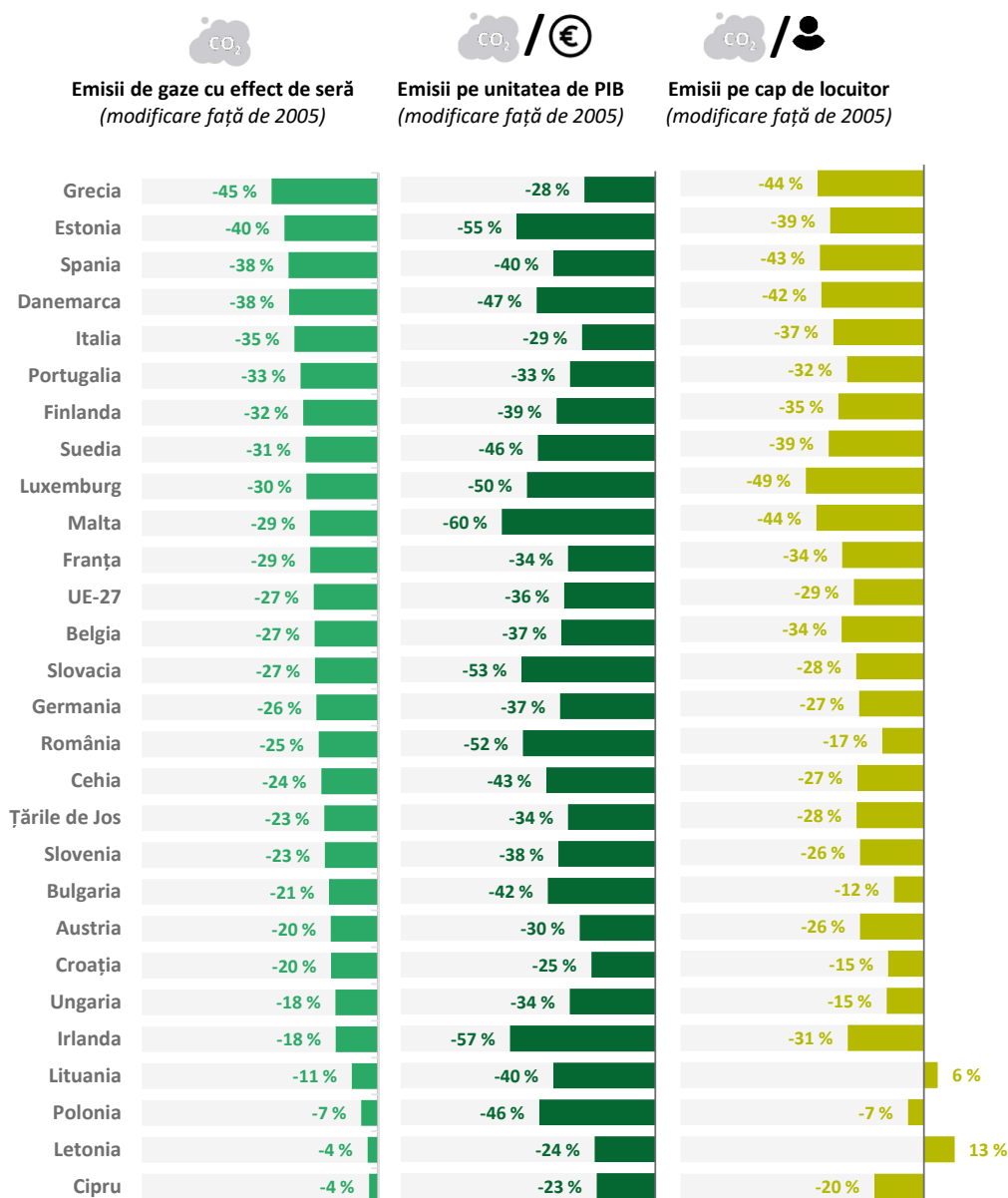
32 Pe lângă raportările referitoare la emisiile de gaze cu efect de seră și la eficiența energetică, Comisia raportează și cu privire la indicatorii de intensitate a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum emisiile raportate la PIB sau emisiile pe cap de locuitor.

33 Acești indicatori de intensitate ar putea fi utili pentru evaluarea factorilor de progres în direcția atingerii obiectivelor climatice și energetice, mai ales atunci când PIB-ul nu crește conform previziunilor. Acest fenomen s-a manifestat în perioada 2005-2020, din cauza crizei financiare și a pandemiei de COVID-19.

34 Utilizarea indicatorilor de intensitate ar permite izolarea performanțelor statelor membre în direcția obiectivelor obținute grație politicilor și progresului lor tehnologic față de impactul altor factori, precum ciclul economic sau modificările demografice.

Figura 7 indică, pentru fiecare stat membru, evoluția emisiilor totale de gaze cu efect de seră, a emisiilor pe unitatea de PIB și a emisiilor pe cap de locuitor. Aceasta arată că unele state membre care aveau cele mai bune performanțe în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră (prima coloană din *figura 7*) în perioada 2005-2020, precum Grecia și Italia, ar fi înregistrat performanțe mai slabe decât majoritatea statelor membre dacă se luau în calcul emisiile raportate la PIB (a doua coloană din *figura 7*). Pe de altă parte, state membre precum Irlanda sau Malta ar fi înregistrat performanțe mai bune dacă s-ar fi utilizat indicatori ai intensității emisiilor.

Figura 7 – Evoluția emisiilor totale de gaze cu efect de seră, a emisiilor pe unitatea de PIB și a emisiilor pe cap de locuitor în perioada 2005-2020

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor furnizate de Agenția Europeană de Mediu.

35 Cu toate acestea, Curtea a constatat că, atunci când a evaluat performanțele statelor membre, Comisia nu a utilizat raportările existente privind indicatorii de intensitate pentru a analiza factorii de progres și pentru a recomanda îmbunătățiri ale acțiunilor în domeniul climei și al energiei.

Modul în care flexibilitățile le-au permis statelor membre să își atingă obiectivele într-o manieră eficientă din punctul de vedere al costurilor nu este suficient de transparent

36 Unele obiective naționale erau obligatorii, iar altele nu:

- o obiectivul secundar privind gazele cu efect de seră prevăzut în Decizia privind partajarea eforturilor (a se vedea punctul **03**) a fost defalcat în obiective naționale obligatorii. Celălalt obiectiv secundar privind gazele cu efect de seră (pentru sectoarele ETS) nu a fost defalcat în obiective naționale, întrucât ETS pune la dispoziție o piață pan-UE pentru operatorii economici;
- o obiectivul privind ponderea energiei din surse regenerabile a fost transpus în obiective naționale obligatorii;
- o obiectivul privind eficiența energetică a fost transpus în obiective naționale orientative (adică fără caracter obligatoriu).

37 Dacă obiectivele obligatorii nu sunt atinse, Comisia poate declanșa acțiuni corective, urmate de o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, dacă este necesar. Prin această procedură, Curtea de Justiție a Uniunii Europene poate sancționa un stat membru pentru că nu și-a îndeplinit obiectivele. De asemenea, obiectivele naționale obligatorii tind să intensifice angajamentul statelor membre, să ofere certitudine pentru investitori și să încurajeze dezvoltarea continuă a tehnologiilor¹⁵. Obiectivele orientative, în schimb, nu au caracter executoriu. Acestea pot însă să încurajeze progresul, să servească drept referință între statele membre și să faciliteze adoptarea unor obiective mai ambițioase. Experiența dobândită în legătură cu obiectivele pentru 2020 arată că obiectivul privind eficiența energetică, care nu a fost defalcat în obiective naționale obligatorii, a fost cel mai greu de realizat (a se vedea punctul **26**).

38 Cadrul legislativ vizând atingerea obiectivelor pentru 2030 (a se vedea punctul **05**) prevede obiective naționale obligatorii doar pentru emisiile de gaze cu efect de seră care fac obiectul Regulamentului privind partajarea eforturilor. Atât obiectivele naționale pentru 2030 privind eficiența energetică, cât și cele privind ponderea energiei din surse regenerabile sunt orientative pentru statele membre. Propunerea „Pregătiți pentru 55” confirmă această abordare.

¹⁵ Considerentul 13 al [Directivei 2009/28/CE](#).

39 De asemenea, legislația prevede că statele membre pot folosi anumite „flexibilități” pentru a-și atinge obiectivele naționale atunci când acestea sunt obligatorii. Se urmărește prin aceste flexibilități îmbunătățirea eficienței generale „a costurilor pe care le presupune angajamentul comunitar total”¹⁶ și crearea unor „oportunități de reducere a costurilor ocazionate de realizarea obiectivelor”¹⁷. Secțiunile de mai jos explică modul în care utilizarea unor obiective obligatorii și a flexibilităților aferente a influențat atingerea acestora.

Utilizarea flexibilităților pentru obiectivele privind emisiile de gaze cu efect de seră

40 Statele membre au putut utiliza următoarele flexibilități pentru a atinge obiectivul secundar pentru 2020 legat de emisiile de gaze cu efect de seră vizate de [Decizia privind partajarea eforturilor](#)¹⁸:

- reportarea reducerilor excedentare obținute într-un anumit an în anii ulteriori, până în 2020;
- utilizarea în avans a până la 5 % din nivelul emisiilor alocate pentru anul următor;
- achiziționarea de alocări de emisii de la alte state membre; și
- utilizarea de credite internaționale, care reprezintă investiții în proiecte ce reduc emisiile în țările în curs de dezvoltare sau în alte țări industrializate.

41 Trei state membre (Germania, Irlanda și Malta) nu și-au atins obiectivul privind gazele cu efect de seră pentru 2020 de unele singure. Între 2013 și 2020, acestea au achiziționat, în total, 17 milioane de tone de CO₂e reprezentând alocări de emisii de gaze cu efect de seră de la alte state membre care își depășiseră obiectivele (a se vedea al treilea subpunct de la punctul **40**). La rândul său, Irlanda a utilizat credite internaționale în valoare totală de 8,2 milioane de tone de CO₂e (a se vedea a patra liniuță de la punctul **40**). Împreună, aceste cifre reprezentau 8,4 % din emisiile pe care cele trei state membre reușiseră să le reducă grație acțiunilor proprii (299 de milioane de tone de CO₂e). Unul dintre cele cinci state membre intervievate de Curte, și anume Suedia, a explicat că, pentru a îmbunătăți integritatea de mediu a sistemului UE, nu și-a vândut reducerile excedentare altor state membre.

¹⁶ Considerentul 10 al [Deciziei nr. 406/2009/CE](#).

¹⁷ Considerentul 36 al [Directivei 2009/28/CE](#).

¹⁸ [Decizia nr. 406/2009/CE](#), articolele 3 și 5.

42 Statele membre stabilesc prețul alocațiilor de emisii transferate pe baza unui acord bilateral, care rămâne confidențial. Cu titlu de comparație, dacă aplicăm [prețul mediu ETS de 39,9 euro pe tona de CO₂e din 2021](#), valoarea acestor achiziții ar fi de 790 de milioane de euro.

43 Potrivit [Deciziei privind partajarea eforturilor](#), Comisia trebuie să adopte măsuri pentru a îmbunătăți transparența acestor transferuri. Comisia primește de la statele membre informații privind cantitatea de emisii transferate și prețul tranzacțiilor individuale dintre statele membre. Aceasta publică informații privind cantitățile transferate, dar nu și privind prețul, în conformitate cu [Regulamentul de punere în aplicare \(UE\) nr. 749/2014 al Comisiei](#). Din cauza lipsei de transparență în ceea ce privește prețul plătit de statele membre, pentru cetățeni și pentru părțile interesate este dificil să își dea seama dacă flexibilitățile își ating scopul urmărit, și anume acela de a spori eficiența din punctul de vedere al costurilor aferente realizării obiectivelor (a se vedea [punctul 39](#)). În temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999, Comisia va trebui să publice intervalul în care se situează prețurile transferurilor, începând din 2023¹⁹, dar nu și prețul transferurilor individuale.

Utilizarea flexibilităților pentru obiectivul privind ponderea energiei din surse regenerabile

44 Statele membre au putut folosi următoarele flexibilități pentru a atinge obiectivul privind ponderea energiei din surse regenerabile²⁰:

- achiziționarea de cote de energie din surse regenerabile între statele membre;
- proiecte comune între statele membre;
- proiecte comune între statele membre și țări terțe; și
- scheme de sprijin comune pentru încurajarea producerii de energie din surse regenerabile pe teritoriul unuia sau al mai multor state membre.

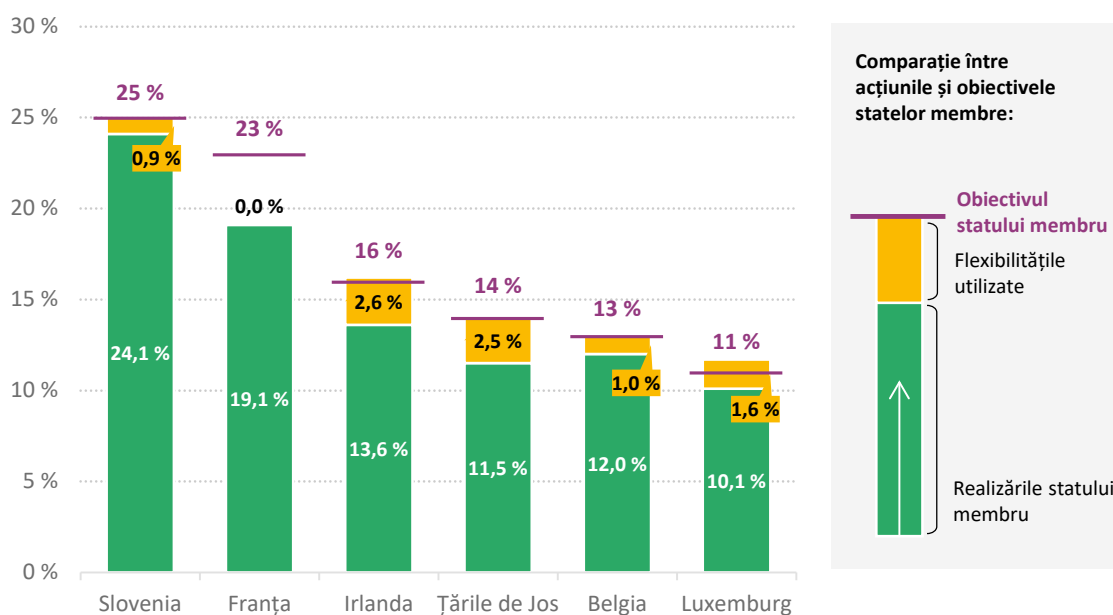
45 Șase state membre (Belgia, Irlanda, Franța, Luxemburg, Țările de Jos și Slovenia) nu și-au atins obiectivul privind ponderea energiei din surse regenerabile exclusiv pe baza propriilor acțiuni climatice. Acestea au fost nevoite să achiziționeze cote de la alte state membre care își depășiseră obiectivele (a se vedea prima liniuță de la [punctul 44](#)). Până în aprilie 2023, Franța nu achiziționase cotele care îi lipseau pentru a-și atinge obiectivul.

¹⁹ Articolul 26 alineatul (3) din [Regulamentul \(UE\) 2018/1999](#) și anexa V litera (f) la acesta.

²⁰ [Directiva 2009/28/CE](#), articolele 6, 7, 9 și 11.

Figura 8 arată cât de aproape erau aceste șase state membre să-și atingă obiectivul național înainte de a utiliza flexibilitățile.

Figura 8 – Progresele în direcția atingerii obiectivului național privind ponderea energiei din surse regenerabile pentru cele șase state membre înainte de achiziționarea cotelor

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor furnizate de Comisia Europeană.

46 Aceste șase state membre au achiziționat, în total, 22 137 de milioane GWh de energie din surse regenerabile de la alte state membre. Comisia nu face public prețul tranzacțiilor individuale dintre statele membre. Directiva privind energia din surse regenerabile prevedea obligația Comisiei de a face acest lucru sub formă agregată²¹. Directiva revizuită din 2018 privind energia din surse regenerabile²² nu mai prevede această obligație a Comisiei. Din cauza lipsei de transparență în ceea ce privește modul în care statele membre își ating obiectivele naționale obligatorii prin utilizarea flexibilităților, pentru cetățeni și pentru părțile este dificil să își dea seama dacă flexibilitățile își ating scopul urmărit, și anume acela de a spori eficiența din punctul de vedere al costurilor pe care le presupune realizarea obiectivelor (a se vedea punctul 39).

²¹ Articolul 6 alineatul (2) și articolul 24 alineatul (2) din [Directiva 2009/28/CE](#).

²² [Directiva \(UE\) 2018/2001](#).

UE are rezultate bune la nivel internațional în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, dar nu toate emisiile sunt contabilizate

47 UE s-a angajat să fie un lider la nivel global în tranziția către neutralitatea climatică²³. Acest lucru înseamnă că Uniunea ar trebui să obțină rezultate bune comparativ cu alte țări industrializate în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și să includă în raportarea sa toate emisiile de gaze cu efect de seră, inclusiv pe cele care provin din bunurile de import și pe cele din aviația și transporturile maritime internaționale.

48 Curtea a comparat progresele Uniunii Europene în direcția atingerii obiectivului său privind emisiile de gaze cu efect de seră cu cele ale altor țări din lume. Acesta este singurul dintre cele trei obiective principale ale UE pentru care există date comparabile cu alte țări.

UE a obținut rezultate bune la nivel internațional în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră

49 Pentru a atinge neutralitatea climatică, UE își propune să își decupleze emisiile de gaze cu efect de seră de creșterea economică²⁴, adică să reducă emisiile în timp ce menține creșterea economică. În această secțiune, Curtea plasează într-un context mondial realizările UE în ceea ce privește reducerile de emisii de gaze cu efect de seră, comparându-le cu cele ale altor țări industrializate.

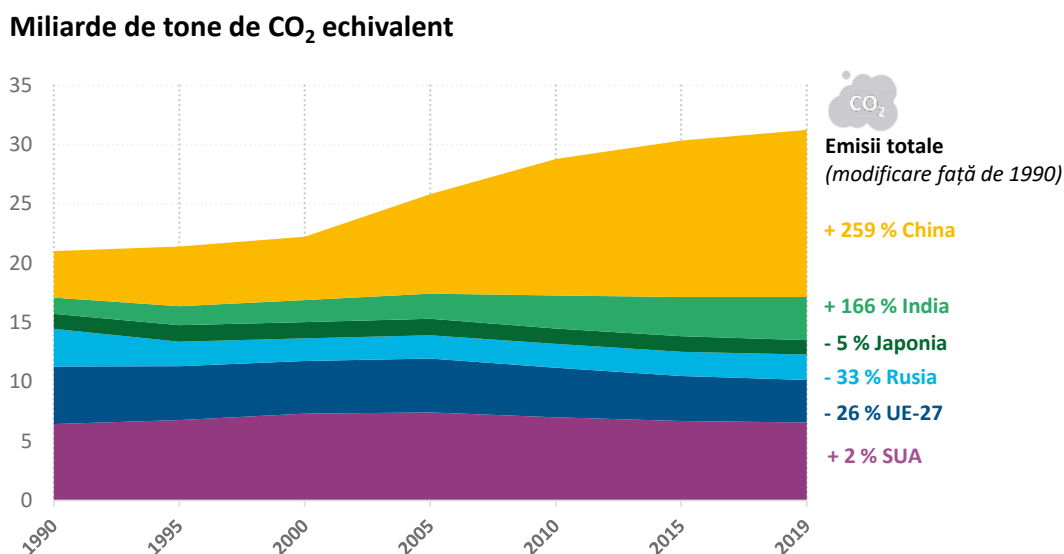
50 *Figura 9* prezintă evoluția emisiilor de gaze cu efect de seră în cele mai mari economii industrializate din lume, care generează, împreună, peste 60 % din emisiile globale. În timp ce emisiile globale au crescut cu 57 % în perioada 1990-2019, emisiile din UE-27 au scăzut cu 26 %. Astfel, proporția reprezentată de UE în totalul emisiilor globale a scăzut de la 15,3 % la 7,9 % în aceeași perioadă.

²³ COM(2018) 773, O planetă curată pentru toți – O viziune europeană strategică pe termen lung pentru o economie prosperă, modernă, competitivă și neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei, pagina 3.

Regulamentul (UE) 2021/1119 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice („Legea europeană a climei”), considerentele 16-17.

²⁴ Pactul verde european, pagina 1, COM(2019) 640.

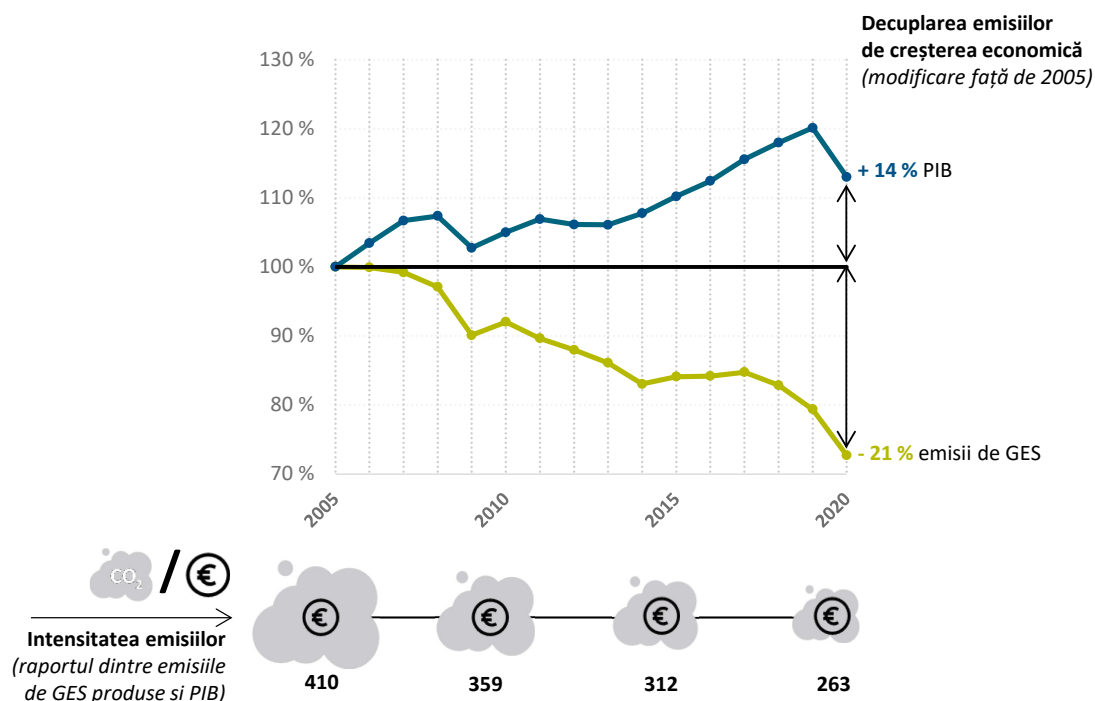
Figura 9 – Evoluția emisiilor de gaze cu efect de seră la nivel mondial în perioada 1990-2019

Sursa: pentru SUA, UE, Japonia și Rusia: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor CCONUSC; pentru India și China: PBL Netherlands Environmental Assessment Agency, raportul din 2021.

51 Acest lucru se datorează și faptului că UE a reușit să decupleze emisiile de creșterea economică, după cum se arată în *figura 10*.

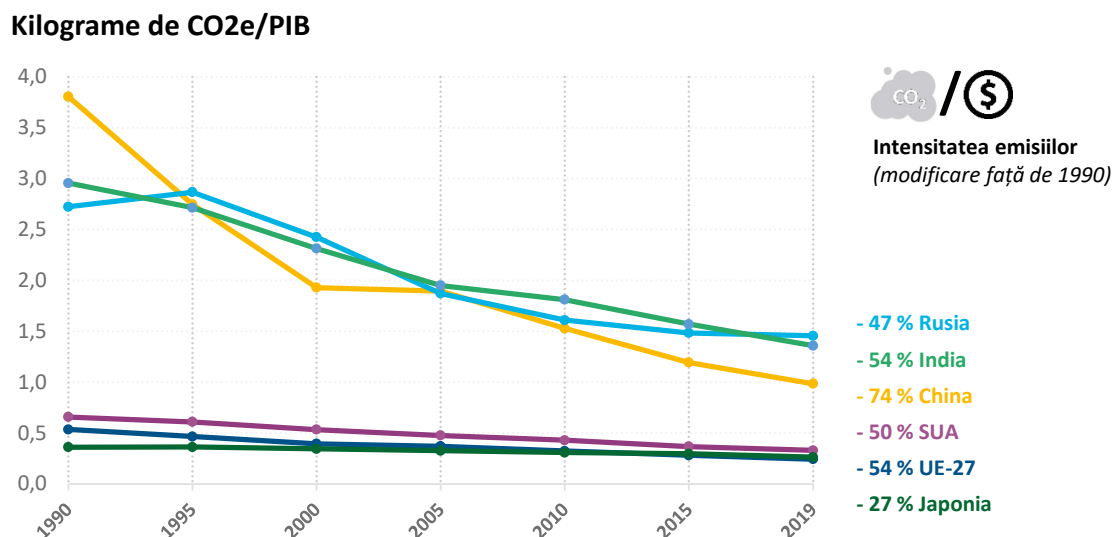
Figura 10 – Decuplarea emisiilor de gaze cu efect de seră de creșterea economică

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor furnizate de Agenția Europeană de Mediu.

52 De asemenea, UE obține rezultate bune comparativ cu alte economii importante în ceea ce privește intensitatea emisiilor raportată la PIB (emisiile de gaze cu efect de seră/PIB), în special comparativ cu SUA și cu Japonia, care au pornit de la niveluri similare ale intensității emisiilor în 1990 (a se vedea *figura 11*).

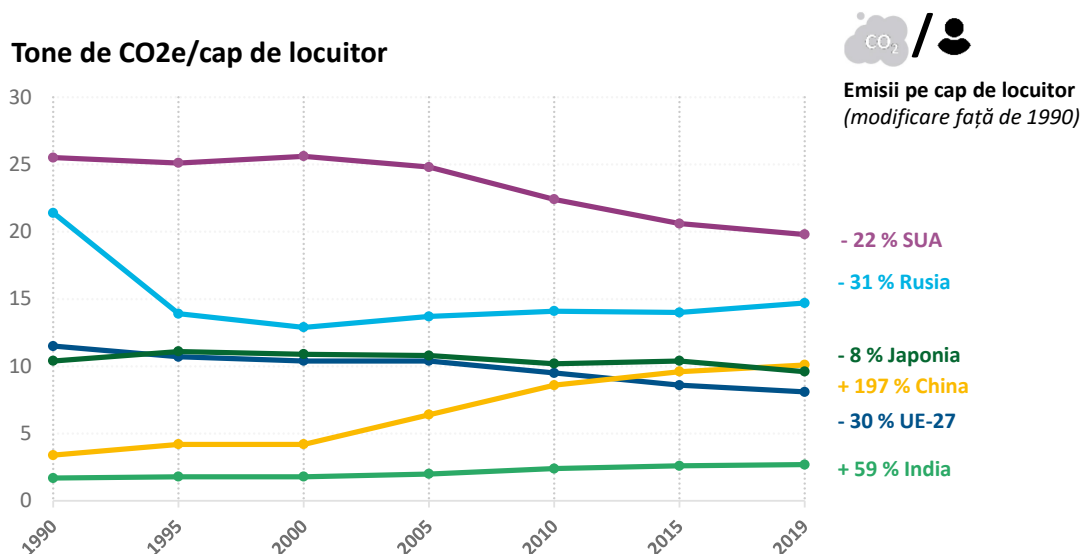
Figura 11 – Evoluția intensității emisiilor raportată la PIB, la nivel mondial

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor CCONUSC.

53 Totodată, UE are rezultate bune în ceea ce privește intensitatea emisiilor pe cap de locuitor (emisiile de gaze cu efect de seră pe cap de locuitor) – a se vedea *figura 12* – în special comparativ cu Japonia, care a pornit de la un nivel similar de intensitate a emisiilor în 1990.

Figura 12 – Evoluția intensității emisiilor pe cap de locuitor la nivel mondial

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor CCONUSC.

Emisiile nete aferente bunurilor de import nu sunt luate în considerare la contabilizarea emisiilor de gaze cu efect de seră

54 UE și-a decarbonizat economia mai rapid decât alte mari economii în perioada 1990-2019. Totuși, raportările mondiale se bazează, în prezent, pe o abordare care „ține cont de producție”, emisiile fiind contabilizate acolo unde sunt fabricate produsele respective și unde sunt generate emisiile²⁵. Această abordare nu ține cont de „relocarea emisiilor de carbon”, care desemnează o situație în care întreprinderile își transferă producția în alte țări, de exemplu în țări cu cerințe mai puțin stricte în ceea ce privește emisiile²⁶.

55 Dacă UE ar utiliza o abordare care „ține cont de consum”, astfel încât emisiile să includă „relocarea emisiilor de dioxid de carbon” și să fie calculate în funcție de locul în care sunt utilizate produsele, nu în funcție de locul în care sunt fabricate, se estimează că emisiile UE ar fi cu aproximativ 8 % mai mari decât nivelurile raportate în prezent²⁷:

²⁵ Conform Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC).

²⁶ Comisia Europeană – *Carbon Leakage*.

²⁷ Estimare realizată de Centrul Comun de Cercetare al Comisiei și de Eurostat la pagina 342 din *Sustainable development in the European Union*, mai 2022.

300 de milioane de tone de CO₂ în plus. Acest lucru se explică prin faptul că UE este un importator net de bunuri din restul lumii.

56 Până în prezent, nu există nicio metodologie aplicată la nivel internațional pentru măsurarea și raportarea „relocărilor emisiilor de dioxid de carbon”. Autoritățile unuia dintre cele cinci state membre intervievate de Curte, și anume Suedia, au propus o lege națională pentru a include, în emisiile naționale de gaze cu efect de seră, și emisiile generate în țările terțe care produc bunuri importate în Suedia (a se vedea [caseta 3](#)).

Caseta 3

Suedia a propus o lege pentru a contabiliza relocarea emisiilor de dioxid de carbon atunci când raportează în legătură cu obiectivul său național privind emisiile de gaze cu efect de seră

În aprilie 2022, guvernul suedez [a propus](#) ca emisiile generate în străinătate pentru bunurile importate să fie incluse în obiectivul național al Suediei privind emisiile de gaze cu efect de seră. Potrivit Agenției pentru Protecția Mediului din această țară, aproximativ 60 % din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră din Suedia provin din străinătate.

Dacă parlamentul adoptă propunerea, Suedia va deveni prima țară din lume care își va asuma răspunderea pentru amprenta de carbon a bunurilor de import.

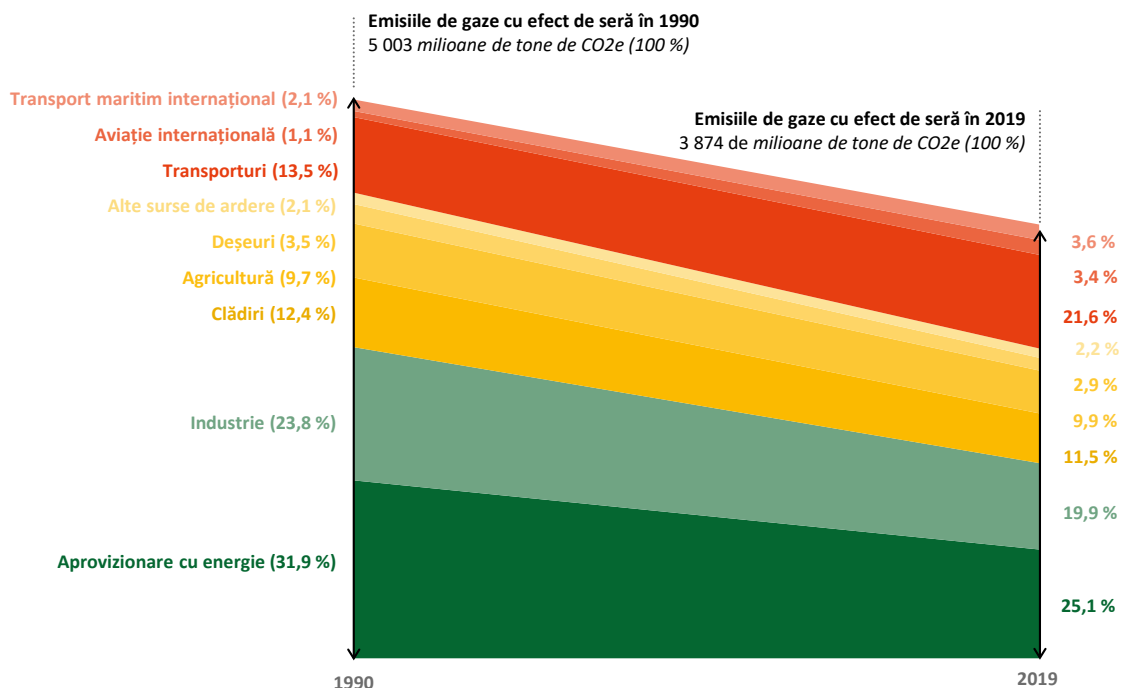
57 În 2021, în cadrul pachetului său legislativ „Pregătiți pentru 55”, Comisia a propus introducerea [Mecanismului de ajustare la frontieră în funcție de carbon](#)²⁸ pentru o serie de sectoare (precum cel al fierului și oțelului și cel al cimentului). Acest mecanism va aloca, pentru conținutul de carbon al bunurilor de import, același preț ca și pentru cele produse în UE, impunându-le importatorilor de bunuri fabricate în afara UE să cumpere certificate prin Mecanismul de ajustare la frontieră în funcție de carbon. Prin acest mecanism, UE va începe să compileze date privind „relocarea emisiilor de dioxid de carbon”, ceea ce ar putea contribui la măsurarea emisiilor printr-o abordare „care ține cont de consum”.

²⁸ Propunerea de regulament privind instituirea unui mecanism de ajustare la frontieră în funcție de carbon, [COM\(2021\) 564](#).

Emisiile provenite din aviația și transporturile maritime internaționale nu sunt contabilizate în emisiile de gaze cu efect de seră

58 Raportările mondiale actuale nu includ nici emisiile provenite din aviația și transporturile maritime internaționale, până ce nu se va ajunge la o soluție la nivel internațional sub egida Organizației Aviației Civile Internaționale²⁹. În UE, în 2019, aceste sectoare au generat 3,4 % și, respectiv, 3,6 % din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră. Ele sunt sectoarele în care emisiile de gaze cu efect de seră au crescut cel mai mult în perioada 1990-2019 (a se vedea *figura 13*). De exemplu, emisiile de gaze cu efect de seră provenite din aviația internațională au crescut cu 146 %, în timp ce emisiile totale de gaze cu efect de seră generate în UE au scăzut cu 26 % (a se vedea *figura 15*).

Figura 13 – Defalcarea pe sectoare a emisiilor de gaze cu efect de seră din UE în 1990 și 2019

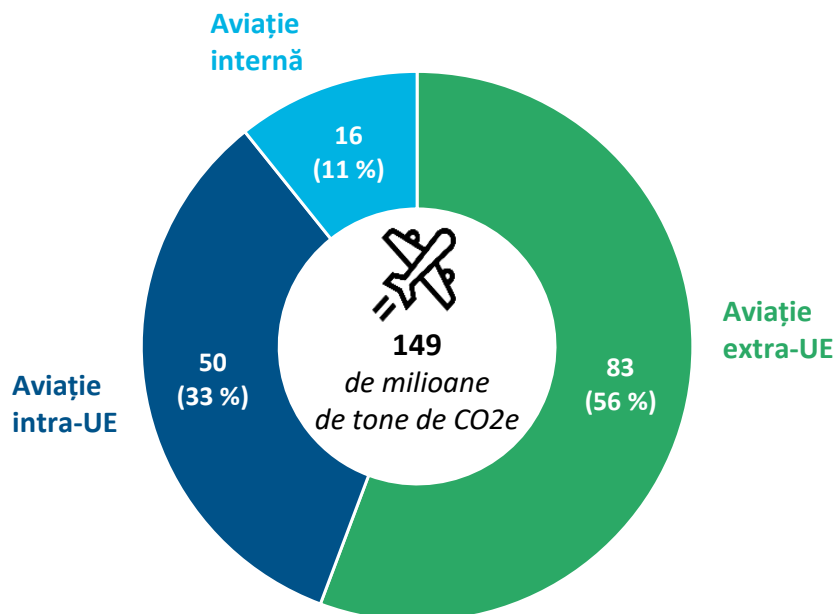

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza inventarului din 2022 al emisiilor de gaze cu efect de seră publicat de Agenția Europeană de Mediu.

59 În timp ce emisiile de gaze cu efect de seră provenite din aviația internă (zboruri în interiorul unui stat membru) au fost incluse în obiectivul în materie al UE pentru 2020, emisiile provenite din aviația internațională (atât pentru zborurile din interiorul UE, cât și pentru cele în afara UE) au fost excluse. Acestea reprezintă aproape 90 % din emisiile de gaze cu efect de seră din sectorul aviației (a se vedea *figura 14*).

²⁹ Comisia Europeană – *Reducing emissions from aviation*.

Figura 14 – Defalcarea emisiilor de gaze cu efect de seră din sectorul aviației

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor furnizate de Agenția Europeană de Mediu.

60 În 2021, UE a făcut un prim pas către contabilizarea emisiilor provenite din aviația și transporturile maritime internaționale, incluzând emisiile de gaze cu efect de seră provenite din aviația și din transporturile maritime din interiorul UE în obiectivul său pentru 2030 (-55 %). Emisiile extra-UE din cele două sectoare încă nu sunt cuprinse în acest obiectiv. În sectorul aviației, emisiile extra-UE reprezintă 56 % din volumul total (a se vedea [figura 14](#)).

Comisia are o bună imagine de ansamblu privind contribuția diferitelor sectoare la atingerea obiectivelor, însă nu deține informații esențiale despre raportul cost-eficacitate în atingerea obiectivelor

61 Pentru ca UE să poată desprinde învățăminte din atingerea obiectivelor în materie de climă și energie pentru 2020, Comisia ar trebui – pe baza contribuției statelor membre – să poată identifica sectoarele și politicile care s-au dovedit a avea succes în atingerea acestor obiective, valorificând informațiile raportate în temeiul legislației aplicabile³⁰. Ar trebui să se pună un accent deosebit pe identificarea politicilor care permit UE să își atingă obiectivele într-o manieră eficientă din punctul de vedere al costurilor³¹. Pe baza acestei evaluări, Comisia ar trebui să întreprindă inițiative de facilitare a realizării obiectivelor mai ambițioase pentru 2030.

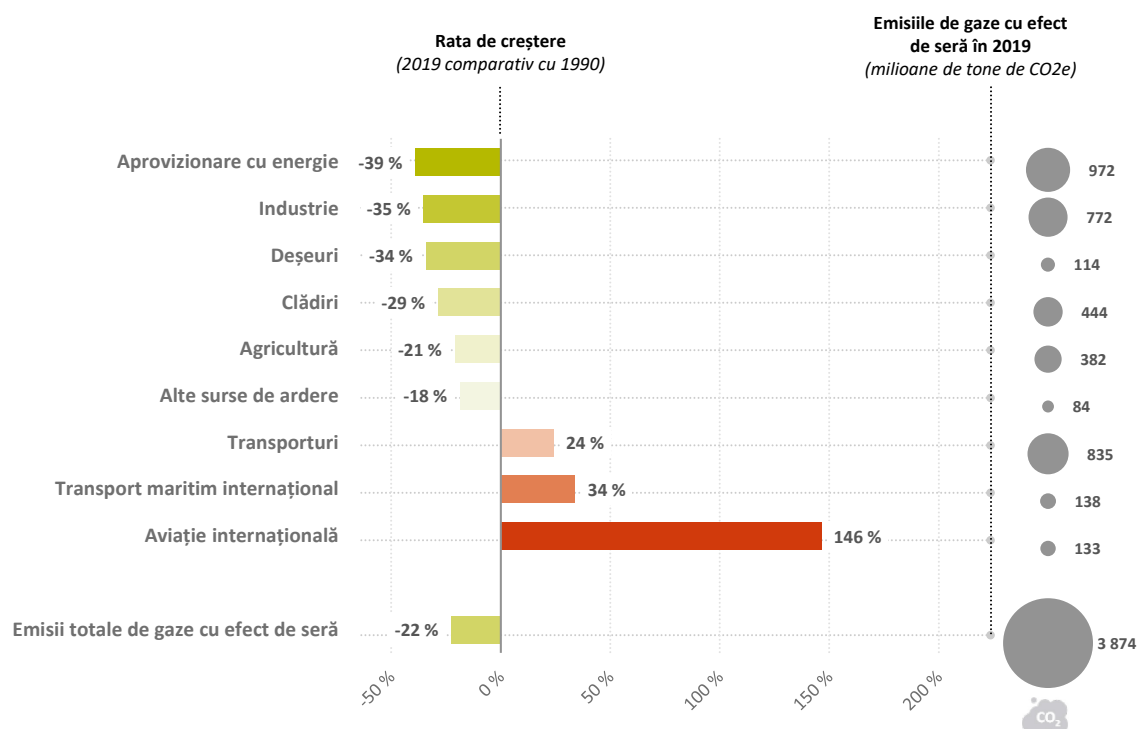
Comisia a identificat sectoarele care contribuie cu succes la atingerea obiectivelor

62 Comisia are o bună imagine de ansamblu privind modul în care diferitele sectoare contribuie la cele trei obiective principale, printr-un sistem de raportare gestionat de Eurostat și de Agenția Europeană de Mediu (AEM), pe baza datelor statelor membre. *Figura 15* prezintă evoluția emisiilor de gaze cu efect de seră pe sectoare, în UE, din 1990 până în 2019, anul anterior pandemiei de COVID-19.

³⁰ Legea europeană a climei [Regulamentul (UE) 2021/1119], considerentul 36 și articolul 6. Regulamentul privind guvernanța [Regulamentul (UE) 2018/1999], articolele 18-21 și 29-32. Regulamentul (UE) nr. 525/2013 privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare a altor informații relevante pentru schimbările climatice.

³¹ Legea europeană a climei [Regulamentul (UE) 2021/1119], considerentul 4. Comunicarea Comisiei intitulată „Pregătiți pentru 55”: îndeplinirea obiectivului climatic al UE pentru 2030 pe calea spre atingerea obiectivului de neutralitate climatică [COM(2021) 550 final], pagina 2. *Impact assessment accompanying the Package of Implementation measures for the EU's objectives on climate change and renewable energy for 2020*, (SEC(2008) 85 C6-0041/080, pagina 3.

Figura 15 – Evoluția emisiilor de gaze cu efect de seră în UE, pe sectoare (1990-2019)

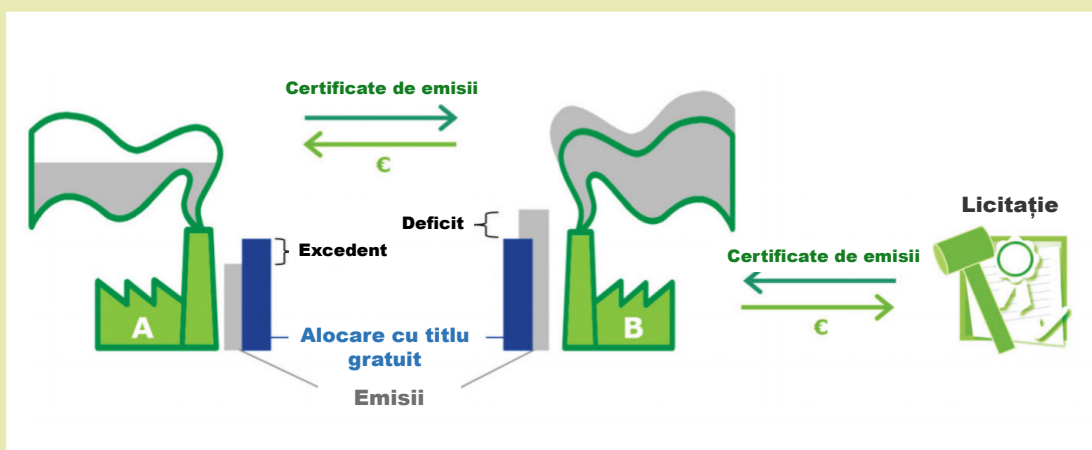

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor furnizate de [Agenția Europeană de Mediu](#).

63 Reducerea generală a emisiilor de gaze cu efect de seră în UE s-a datorat mai ales sectoarelor vizate de ETS, și anume aprovizionarea cu energie și industria. Nu toate emisiile de gaze cu efect de seră din sectorul industrial fac obiectul EU ETS, care vizează mai ales industriile grele (industria siderurgică, industria cimentului, industria chimică). **Caseta 4** explică modul în care EU ETS funcționează și contribuie cu succes la reducerea emisiilor.

Caseta 4 – Sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii (ETS)

EU ETS funcționează ca un sistem de „limitare și tranzacționare”, în cadrul căruia operatorii (aproximativ 10 000 de centrale electrice și fabrici de producție) trebuie să restituie un certificat de emisii per tona de gaze cu efect de seră emisă. Acești operatori pot primi alocări cu titlu gratuit sau pot obține certificatele prin licitații. În fiecare an, numărul total de certificate disponibile scade, acesta constituind „limita”.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, adaptare pe baza manualului Comisiei Europene intitulat [EU ETS Handbook](#), 2015.

În [Raportul special nr. 18/2020](#), Curtea a constatat că, atunci când le impune operatorilor să își plătească certificatele prin licitații, ETS respectă principiul „poluatorul plătește” și îi stimulează pe operatori să reducă emisiile.

64 Sectoarele care nu fac obiectul ETS au contribuit mai puțin la reducerea generală a emisiilor de gaze cu efect de seră sau chiar și-au mărit emisiile. În special, în perioada 1990-2019, emisiile de gaze cu efect de seră au crescut semnificativ în sectorul transporturilor (cu 24 %), al transporturilor maritime internaționale (cu 34 %) și al aviației internaționale (cu 146 %). Aceste trei sectoare, care în 1990 generau 16,6 % din emisiile de gaze cu efect de seră din UE, reprezentau, în 2019, 28,5 % din totalul emisiilor (a se vedea [figura 13](#)).

65 Bazându-se pe succesul ETS, Comisia a propus consolidarea acestuia în pachetul legislativ „[Pregătiți pentru 55](#)”. Conform acestei propuneri, ETS va fi extins astfel încât să includă transporturile maritime și se va crea un ETS paralel pentru transportul rutier și clădiri.

Comisia și statele membre au puține informații privind costul și efectele acțiunilor întreprinse pentru atingerea obiectivelor

66 Pentru a se asigura că politicile sale îi permit să își atingă obiectivele într-o manieră eficientă din punctul de vedere al costurilor, Comisia are nevoie de informații privind costurile și efectele (în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră) politicilor adoptate. Subsecțiunile de mai jos detaliază informațiile disponibile privind finanțarea de la nivelul UE, de la nivel național și din surse private consacrată obiectivelor pentru 2020 și 2030.

Obiectivele pentru 2020

67 În ceea ce privește **finanțarea din partea UE**, Curtea a semnalat, într-un raport special anterior³², că Comisia a exagerat valoarea fondurilor din bugetul UE cheltuite pentru acțiuni în domeniul climei. Comisia a estimat această valoare la 20 %, iar auditul Curții a stabilit că cifra era de aproximativ 13 %. În plus, în alte rapoarte speciale anterioare, Curtea a constatat că, în general, Comisia nu are informații despre contribuția diferitelor programe de cheltuieli ale UE la obiectivele în materie de climă și energie ale acesteia³³.

68 În ceea ce privește **finanțarea de la nivel național**, Curtea a constatat că Comisia are puține informații cu privire la politicile statelor membre care vizează atingerea obiectivelor în materie de climă. Comisia obține aceste informații din raportările în [baza de date a AEM privind politicile și măsurile referitoare la gazele cu efect de seră în Europa](#). Din 2015, o dată la doi ani, statele membre trebuie să raporteze în legătură cu politicile și măsurile adoptate la nivel național cu privire la gazele cu efect de seră,

³² Raportul special nr. 9/2022 al Curții de Conturi Europene.

³³ Recomandarea 2 din [Raportul special nr. 21/2012 al Curții de Conturi Europene](#).
 Punctul 54 și recomandarea 1 din [Raportul special nr. 6/2014 al Curții de Conturi Europene](#).
 Punctul 91 și recomandarea 4 din [Raportul special nr. 5/2018 al Curții de Conturi Europene](#).
 Punctul 89 și recomandarea 6 din [Raportul special nr. 8/2019 al Curții de Conturi Europene](#).
 Punctele 59-65 și recomandarea 2 din [Raportul special nr. 18/2019 al Curții de Conturi Europene](#).
 Recomandarea 1b, punctul 93 și recomandarea 3 din [Raportul special nr. 11/2020 al Curții de Conturi Europene](#).
 Recomandarea 1, punctul 95 și recomandarea 3 din [Raportul special nr. 16/2021 al Curții de Conturi Europene](#).
 Punctele 107-120 și 137-139 din [Raportul special nr. 2/2022 al Curții de Conturi Europene](#).

utilizând un format detaliat stabilit de Comisie³⁴ (a se vedea [anexa V](#)). Acesta cuprinde date esențiale privind costurile preconizate și efective și privind reducerile de emisii de gaze cu efect de seră, atunci când sunt disponibile informații.

69 Curtea a analizat această bază de date în octombrie 2022 și a constatat următoarele:

- statele membre au raportat 2 053 de politici și măsuri, dintre care 1 391 (68 %) fuseseră puse în aplicare;
- existau date referitoare la costuri doar pentru șase politici și măsuri. Existau date privind efectele în ceea ce privește reducerile de emisii de gaze cu efect de seră doar pentru 474 de politici și măsuri (34 % dintre cele 1 391 care fuseseră puse în aplicare).

70 Potrivit [raportului AEM din 2021](#), nivelul informațiilor cantitative raportate este scăzut fiindcă statele membre nu utilizează abordări și metodologii de evaluare comune, întâmpinând dificultăți în a separa efectele anumitor politici față de cele ale altora și doar rareori sunt interesate să comunice efectele reale ale acțiunilor întreprinse în trecut. Cele cinci state membre intervievate de Curte au explicat că nu au reușit să furnizeze toate datele solicitate, pe care le considerau prea detaliate. De asemenea, acestea se suprapuneau uneori cu alte solicitări, precum raportările în temeiul diferitor directive și raportările statistice către Eurostat și CCONUSC. Potrivit acestui raport, faptul că [orientările AEM pentru raportarea în legătură cu politicile și măsurile privind gazele cu efect de seră](#) nu includeau metode de evaluare a costurilor și a efectelor politicilor și măsurilor declarate este un alt factor care explică nivelul redus al informațiilor.

71 Din 2018, Comisia pune la dispoziție orientări pentru abordarea acestei probleme³⁵. Totuși, ea a informat Curtea că, în practică, statele membre consideră că raportarea informațiilor privind costurile și efectele este facultativă și nu susțin ideea ca aceasta să devină obligatorie.

³⁴ [Regulamentul de punere în aplicare \(UE\) nr. 749/2014 al Comisiei privind informațiile raportate de statele membre](#), articolul 22 și anexa XI.

³⁵ [Overview of policy evaluation guidelines](#)

72 La solicitarea Curții, autoritățile a patru (Germania, Italia, Polonia și Suedia) dintre cele cinci state membre intervievate au furnizat date privind costurile și efectele reale ale politicilor adoptate pentru atingerea obiectivelor pentru 2020, ceea ce arată că la nivelul statelor membre există anumite date privind costurile și efectele. Statele membre au putut însă furniza date doar pentru o treime din reducerile de emisii de gaze cu efect de seră pe care le obținuseră până în 2020. Irlanda nu deținea date privind costurile și efectele politicilor sale instituite pentru atingerea obiectivelor pentru 2020.

73 În ceea ce privește **finanțarea privată**, nici Comisia, nici autoritățile intervievate din cele cinci state membre nu au putut furniza date privind valoarea fondurilor private mobilizate pentru atingerea obiectivelor pentru 2020 și nu au putut estima reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră obținută ca urmare a acțiunilor private.

Obiectivele pentru 2030

74 Nevoia de a estima și a urmări mai bine costurile și efectele politicilor pentru atingerea obiectivelor mai ambițioase pentru 2030 s-a reflectat în planurile naționale privind energia și clima (PNEC), pe care statele membre au trebuit să le prezinte în 2019/2020 (a se vedea punctul **09**). La prezentarea politicilor care urmau să fie instituite pentru perioada 2021-2030 în vederea atingerii obiectivelor, statele membre aveau obligația de a include informații mult mai detaliate decât în perioada anterioară privind costurile și efectele preconizate ale politicilor³⁶:

- **obiectivele naționale preconizate;**
- **deficitul de investiții** care trebuie acoperit în vederea atingerii obiectivelor naționale;
- **sursa și valoarea bugetului** necesar pentru acoperirea deficitelor de investiții, pentru orientarea actorilor de pe piață și pentru mobilizarea investițiilor private; și
- **principalele politici și măsuri** pentru acoperirea deficitelor de investiții care nu sunt acoperite de sectorul privat, specificând termenele orientative și contribuția preconizată la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.

³⁶ Articolele 9 și 17 din [Regulamentul \(UE\) 2018/1999 privind guvernanța uniunii energetice și a acțiunilor climatice](#).

[Comunicarea Comisiei intitulată „Uniți în realizarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice – Stabilirea bazelor pentru o tranziție de succes către o energie curată”, COM\(2019\) 285 final, paginile 7-12.](#)

75 În ceea ce privește **obiectivele naționale preconizate**, astfel cum sunt cuantificate de statele membre în planurile lor naționale privind energia și clima, Comisia a concluzionat că ambiția cumulată a celor 27 de state membre era suficientă pentru atingerea obiectivelor UE în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră și ponderea energiei din surse regenerabile. În același timp, Comisia a concluzionat că ambiția colectivă a celor 27 de state membre în raport cu atingerea obiectivului de eficiență energetică pentru 2030 era insuficientă: aceasta echivalează cu o reducere de 29,7 % pentru consumul de energie primară, adică cu 2,8 puncte procentuale sub obiectivul de 32,5 % al UE pentru 2030³⁷.

76 În ceea ce privește **deficitele de investiții**, Curtea a subliniat în raportul său precedent privind finanțarea durabilă³⁸ că informațiile privind necesarul de investiții sunt incomplete, inconsecvente și prezintă mari disparități. Pentru cele cinci PNEC-uri revizuite, Curtea a identificat doar o estimare generală a volumului de investiții necesare pentru atingerea obiectivelor pentru 2030 și, în cel mai bun caz, o defalcare a investițiilor necesare în fiecare sector economic. PNEC-urile nu precizau modul în care s-au calculat aceste estimări, ceea ce face imposibilă evaluarea fiabilității lor.

77 Cele cinci PNEC-uri evaluate de Curte nu precizau **sursa sau valoarea bugetului** necesar pentru acoperirea deficitelor de investiții. Astfel, nu este clar în ce măsură politicile existente ar putea acoperi aceste nevoi sau ce investiții private ar trebui mobilizate.

78 În ceea ce privește **principalele politici și măsuri** instituite pentru atingerea obiectivelor pentru 2030, Curtea a constatat că cele cinci PNEC-uri evaluate prezentau grade diferite de detaliere. În majoritatea cazurilor, acestea nu precizau termenele orientative și reducerile preconizate ale emisiilor de gaze cu efect de seră.

79 La 15 decembrie 2022, Comisia a transmis statelor membre orientări pentru actualizarea PNEC-urilor³⁹, care abordează aceste deficiențe. Orientările respective încurajează statele membre să ofere informații structurate privind investițiile

³⁷ Comunicarea Comisiei intitulată „Evaluarea la nivelul UE a Planurilor naționale în domeniul energiei și al climei”, COM(2020) 564.

³⁸ Raportul special nr. 22/2021 al Curții de Conturi Europene, intitulat „Finanțarea durabilă: este nevoie de acțiuni mai coerente din partea UE pentru a redirecționa finanțarea către investiții durabile”, punctul 73.

³⁹ Comunicarea Comisiei C(2022) 9264 privind orientările adresate statelor membre pentru actualizarea planurilor naționale privind energia și clima pentru perioada 2021-2030.

preconizate și finanțarea acestora, atât din surse publice, cât și din surse private. Totuși, orientările nu sunt obligatorii pentru statele membre, ceea ce antrenează riscul ca acestea să continue să ofere informații insuficiente în planurile lor.

80 Statele membre trebuiau să raporteze, pentru prima dată, până la 15 martie 2023, cu privire la punerea în aplicare a PNEC-urilor, în temeiul unui regulament de punere în aplicare al Comisiei⁴⁰, publicat la 25 noiembrie 2022. Comisia publică stadiul raportărilor statelor membre pe [site-ul său web](#). Acest regulament impune statelor membre să raporteze costurile și efectele realizate ale politicilor instituite. Unele părți ale acestei raportări rămân însă voluntare. Este astfel posibil ca statele membre să nu ofere informații suficiente, după cum se întâmplă în cazul bazei de date a AEM (a se vedea punctul **69**).

Curtea a găsit puține elemente care să indice, în acest stadiu, că obiectivele mai ambițioase ale UE se vor traduce în acțiuni suficiente

81 Comisia a observat că PNEC-urile nu sunt suficient de ambițioase pentru a atinge obiectivul de eficiență energetică pentru 2030 (punctul **75**) și nu oferă suficiente detalii pentru a se putea evalua dacă acestea reprezintă o bază solidă pentru atingerea obiectivelor pentru 2030 (a se vedea [anexa IV](#)). În plus, Curtea a constatat că PNEC-urile oferă doar informații vagi privind deficitele de investiții și sursele de finanțare pentru acoperirea acestora (a se vedea punctele **74-75**). În [Raportul său special nr. 22/2021](#) privind finanțarea durabilă, Curtea concluzionează că este nevoie de acțiuni suplimentare din partea UE pentru a redirecționa finanțările private și publice către investiții durabile.

82 Comisia propune creșterea în continuare a nivelului obiectivelor pentru 2030 în contextul pachetului legislativ din 2021 „[Pregătiți pentru 55](#)” și al propunerii [REPowerEU Plan](#) din 2022 (a se vedea punctele **06** și **07**). În [Avizul nr. 04/2022 al Curții de Conturi Europene](#) referitor la propunerea de Plan REPowerEU, a apărut din nou problema unei posibile lipse a finanțării; Curtea a observat că este neclar dacă fondurile disponibile vor fi proporționale cu obiectivele ambițioase și cu nevoile de investiții aferente ale REPowerEU.

⁴⁰ [Regulamentul de punere în aplicare \(UE\) 2022/2299 al Comisiei de stabilire a normelor în ceea ce privește structura, formatul, detaliile tehnice și procedurile pentru rapoartele naționale intermediare integrate privind energia și clima, articolul 7 și anexa IX.](#)

83 De asemenea, Curtea a constatat că [evaluarea impactului care a stat la baza pachetului „Pregătiți pentru 55”](#) cuprindea o serie de ipoteze cu privire la statele membre, cum ar fi punerea pe deplin în aplicare a politicilor existente și realizarea integrală a efectelor preconizate ale politicilor existente. Această evaluare sublinia totodată necesitatea unor progrese tehnologice suplimentare în sectorul energiei și al transporturilor, inclusiv o electrificare rapidă și captarea și stocarea dioxidului de carbon. Diverse dovezi prezentate în rapoarte anterioare ale Curții arată că, adesea, aceste ipoteze nu se materializează conform așteptărilor⁴¹.

84 În plus, analizele de scenarii care au stat la baza evaluării impactului nu au luat în considerare într-o măsură suficientă probleme cunoscute, precum dependența energetică față de Rusia⁴² sau reducerea preconizată a disponibilității materiilor prime critice⁴³, esențiale pentru dezvoltarea tehnologică a surselor regenerabile de energie, a bateriilor și a electrificării modelate în scenarii.

85 În fine, cele mai recente date din 2021 privind emisiile de gaze cu efect de seră, ponderea energiei din surse regenerabile și eficiența energetică (a se vedea punctele [23-26](#)) indică un efect semnificativ de *rebound* după pandemia de COVID-19, ceea ce reprezintă o provocare suplimentară în atingerea obiectivelor revizuite pentru 2030.

⁴¹ Punctul 53 din [Raportul special nr. 6/2014 al Curții de Conturi Europene](#).
Punctele 108 și 112 din [Raportul special nr. 24/2018 al Curții de Conturi Europene](#).
Punctul 80 din [Raportul special nr. 08/2019 al Curții de Conturi Europene](#).
Punctul 75 din [Raportul special nr. 18/2019 al Curții de Conturi Europene](#).
Punctul 93 din [Raportul special nr. 11/2020 al Curții de Conturi Europene](#).
Punctele 71-74 din [Raportul special nr. 05/2021 al Curții de Conturi Europene](#).
Punctul 95 din [Raportul special nr. 16/2021 al Curții de Conturi Europene](#).
Punctele 137-139 din [Raportul special nr. 02/2022 al Curții de Conturi Europene](#).

⁴² Comunicarea Comisiei intitulată „Strategia europeană pentru securitate energetică”, [COM\(2014\) 330](#).

⁴³ Analizele JRC pe baza [sistemului de informații referitor la materiile prime](#).

Concluzii și recomandări

86 Curtea a constatat că **UE a atins cele trei obiective principale privind energia și clima** (emisiile de gaze cu efect de seră, ponderea energiei din surse regenerabile și eficiența energetică) pentru 2020. Totuși, acest lucru s-a datorat și contribuției unor factori externi, precum pandemia de COVID-19 și fluctuațiile neașteptate ale PIB-ului. Comisia are doar o **imagine parțială a acțiunilor care s-au dovedit de succes în atingerea obiectivelor**. Obiectivele pentru 2030 sunt mai ambițioase decât cele pentru 2020, iar Curtea a găsit **puține elemente care să indice, în stadiul actual, că aceste ambiții se vor traduce în acțiuni suficiente**.

87 Comisia a monitorizat progresele UE în direcția atingerii **obiectivelor sale principale**. Ea nu a evaluat însă măsura în care aceste progrese s-au datorat politicilor aplicate sau, mai degrabă, unor factori externi, precum criza financiară din 2009 și contribuția exactă a pandemiei de COVID-19 din 2020. Curtea a constatat că, în timp ce obiectivele privind emisiile de gaze cu efect de seră și ponderea energiei din surse regenerabile ar fi fost atinse, cel mai probabil, și fără declinul economic provocat de pandemia de COVID-19, aceasta din urmă a jucat totuși un rol semnificativ în atingerea obiectivului de eficiență energetică (punctele [19-26](#)).

88 UE și-a defalcat obiectivele pentru 2020 în **obiective naționale**. Majoritatea statelor membre și-au îndeplinit contribuțiile preconizate, dar unele nu au făcut acest lucru:

- șapte state membre nu și-au atins obiectivele orientative privind eficiența energetică (punctul [26](#));
- trei state membre nu și-au atins obiectivele obligatorii privind emisiile de gaze cu efect de seră exclusiv pe baza acțiunilor lor climatice și au fost nevoite să cumpere alocări de emisii de la alte state membre care și-au depășit obiectivele ori să utilizeze credite internaționale (punctele [41-44](#));
- șase state membre nu și-au atins obiectivele obligatorii privind ponderea energiei din surse regenerabile exclusiv pe baza acțiunilor lor climatice, dar au reușit să facă acest lucru achiziționând cote de la alte state membre care și-au depășit obiectivele, cu excepția Franței, care, până în aprilie 2023, nu cumpărase cotele care îi lipseau pentru a-și atinge obiectivul (punctele [45-47](#)).

89 Comisia publică informații privind cantitățile de emisii de gaze cu efect de seră sau cotele de energie din surse regenerabile transferate între statele membre, dar nu și privind prețul acestora. Din cauza lipsei de transparență în ceea ce privește modul în care statele membre își ating obiectivele naționale obligatorii prin utilizarea flexibilităților, pentru cetățeni și pentru părțile este dificil să își dea seama dacă UE își atinge obiectivele generale într-o manieră eficientă din punctul de vedere al costurilor (punctele [40-47](#)).

90 Un alt factor important care a influențat atingerea obiectivelor naționale, pe lângă acțiunile statelor membre, a fost faptul că PIB-ul mai multor state membre nu a crescut conform previziunilor, în special din cauza crizei financiare din 2009. Unele state membre și-au atins obiectivele la doar câțiva ani după stabilirea acestora. Indicatorii de intensitate ar putea fi utili pentru evaluarea factorilor de progres în direcția atingerii obiectivelor climatice și energetice, mai ales atunci când PIB-ul nu crește conform previziunilor. Or, Curtea a constatat că, atunci când a evaluat performanțele statelor membre, Comisia nu a utilizat raportările existente privind indicatorii de intensitate pentru a analiza factorii de progres și pentru a recomanda îmbunătățiri ale acțiunilor în domeniul climei și al energiei (punctele [27-35](#)).

Recomandarea 1 – Să se asigure o transparență sporită în ceea ce privește performanțele UE și ale statelor sale membre în legătură cu măsurile din domeniul energiei și al climei

Pentru a asigura o transparență sporită în ceea ce privește performanțele UE și ale statelor sale membre în legătură cu măsurile din domeniul energiei și al climei, Comisia ar trebui:

- (a) să folosească raportările disponibile privind emisiile de gaze cu efect de seră pe unitatea de PIB și pe cap de locuitor pentru a evalua factorii ce determină progresele statelor membre și pentru a desfășura un dialog cu acestea, atunci când este nevoie, în vederea îmbunătățirii performanței acțiunilor lor din domeniul energiei și al climei;

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării: decembrie 2024.

- (b) să evalueze și să raporteze progresele înregistrate de UE și de statele sale membre în direcția atingerii obiectivelor, făcând distincția între impactul politicilor adoptate și impactul factorilor externi; și

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării: martie 2026.

- (c) să implementeze măsuri pentru a permite o transparență sporită în ceea ce privește prețul emisiilor de gaze cu efect de seră și al transferurilor individuale de cote de energie din surse regenerabile.

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării: decembrie 2024.

91 UE s-a angajat să fie un **lider mondial** în tranziția către neutralitatea climatică. Curtea a constatat că UE a obținut rezultate bune comparativ cu alte țări industrializate în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră. Totuși, emisiile contabilizate nu le includ și pe cele generate ca urmare a comerțului. Incluziunea acestora ar crește nivelul emisiilor de gaze cu efect de seră din UE cu aproximativ 8 %. De asemenea, Comisia nu include în obiectivul său privind gazele cu efect de seră nici ansamblul emisiilor provenite din aviația și transporturile maritime internaționale (3,4 % și, respectiv, 3,6 %); în prezent, le include doar pe cele din sectorul aviației și al transporturilor maritime din interiorul UE (punctele [49-60](#)).

Recomandarea 2 – Să se ia în considerare toate emisiile de gaze cu efect de seră generate de UE

Pentru a lua în considerare toate emisiile de gaze cu efect de seră generate de UE, Comisia ar trebui:

- (a) să evalueze posibilitatea de a utiliza datele pe care le va colecta prin Mecanismul de ajustare la frontieră în funcție de carbon pentru a-și completa raportarea privind progresele înregistrate de UE în direcția atingerii obiectivului UE pentru 2030 de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu rapoartări privind emisiile asociate bunurilor importate în UE; și
- (b) să evalueze fezabilitatea includerii, în obiectivul său pentru 2050 privind neutralitatea climatică, a ponderii care corespunde UE din emisiile din sectorul aviației internaționale și al transporturilor maritime internaționale.

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării: decembrie 2026.

92 Comisia are doar o imagine parțială a acțiunilor care s-au dovedit de succes în atingerea obiectivelor pentru 2020 și 2030. Aceasta a identificat ce sectoare au înregistrat succese – mai precis, sectoarele vizate de sistemul de comercializare a certificatelor de emisii – și, în consecință, a formulat propuneri pentru consolidarea acestui sistem în cadrul pachetului „Pregătiți pentru 55” (punctele [61-65](#)).

93 Începând cu anul 2015, statele membre furnizează Comisiei mai multe informații privind politicile instituite pentru atingerea obiectivelor, mai întâi prin baza de date a Agenției Europene de Mediu (obiectivele pentru 2020), iar apoi și prin planurile naționale privind energia și clima ale statelor membre (obiectivele pentru 2030). În pofida acestui fapt, Comisia tot nu are informații privind costurile și efectele acțiunilor (punctele **66-80**).

94 Privind în perspectivă **obiectivele pentru 2030**, o preocupare deosebită este legată de faptul că estimările la nivelul UE din 2016 privind nevoile de finanțare nu au fost urmate de evaluări similare la nivel național în planurile naționale privind energia și clima, nici de o analiză a surselor de finanțare pentru acoperirea deficitelor. Așadar, nu există informații că se va pune la dispoziție o finanțare suficientă pentru a atinge obiectivele pentru 2030, în special din partea sectorului privat. De asemenea, Comisia a raportat că statele membre nu au o ambiție colectivă suficientă în raport cu atingerea obiectivului de eficiență energetică pentru 2030, care se dovedise deja a fi cel mai greu de atins în 2020 (a se vedea punctele **66-80**).

95 În propunerea sa „Pregătiți pentru 55” din 2021 și în propunerea REPowerEU din 2022, Comisia a sugerat creșterea în continuare a nivelului obiectivelor pentru 2030. Acest lucru va însemna o și mai mare presiune asupra nivelului finanțării necesare, precum și asupra ambiției colective a statelor membre. Aceasta din urmă se poate dovedi a fi extrem de greu de realizat (a se vedea punctele **81-85**), în contextul în care:

- o evaluarea impactului pentru pachetul „Pregătiți pentru 55” includea mai multe ipoteze cu privire la progresele statelor membre (de exemplu, era prezumată punerea pe deplin în aplicare a politicilor existente); diverse dovezi prezentate în rapoarte anterioare ale Curții arată că, adesea, aceste ipoteze nu se materializează conform așteptărilor;
- o analizele efectuate înainte de 2021 nu au luat în considerare într-o măsură suficientă probleme cunoscute, precum dependența energetică față de Rusia sau reducerea preconizată a disponibilității materiilor prime critice, esențiale pentru dezvoltarea tehnologică a surselor regenerabile de energie;
- o cele mai recente date din 2021 privind emisiile de gaze cu efect de seră, ponderea energiei din surse regenerabile și eficiența energetică indică un efect semnificativ de *rebound* după pandemia de COVID-19.

Recomandarea 3 – Să se susțină angajamentul statelor membre de a atinge obiectivele pentru 2030

Pentru a susține angajamentul statelor membre de a atinge obiectivele pentru 2030, Comisia ar trebui:

- (a) să colaboreze cu statele membre pentru a include în planurile naționale actualizate privind energia și clima informații coerente privind costurile și efectele preconizate ale politicilor pentru atingerea obiectivelor, precum și privind necesarul de investiții și sursele de finanțare pentru acoperirea acestui necesar;

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării: decembrie 2024.

- (b) să evalueze fezabilitatea îmbunătățirii sistemului actual de transfer al emisiilor de gaze cu efect de seră și al cotelor de energie din surse regenerabile între statele membre, inclusiv opțiunea unei alinieri mai strânse a prețului transferurilor la prețurile pieței.

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării: decembrie 2025.

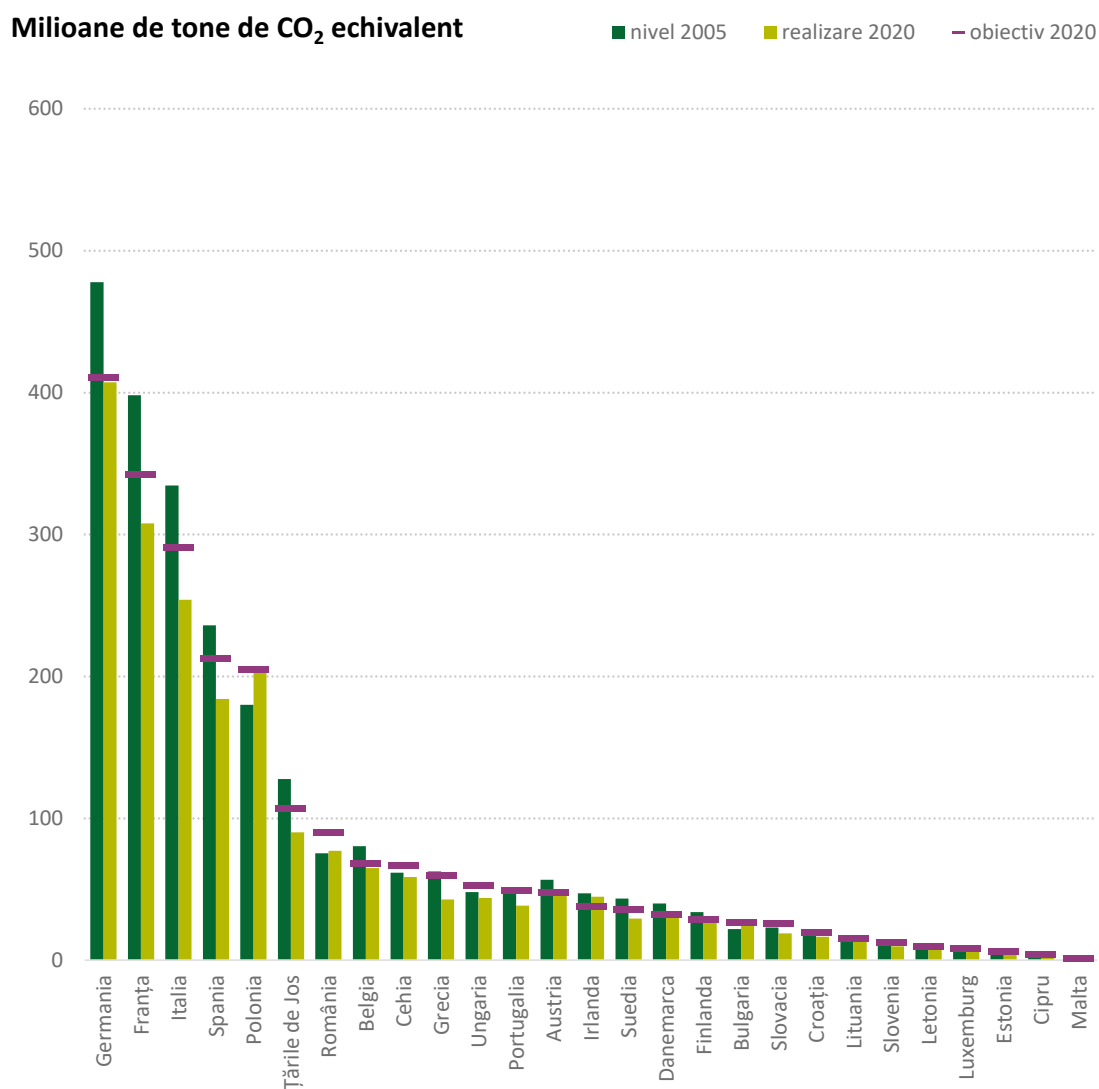
Prezentul raport a fost adoptat de Camera I, condusă de doamna Joëlle Elvinger, membră a Curții de Conturi, la Luxemburg, în ședința sa din 10 mai 2023.

Pentru Curtea de Conturi

Tony Murphy
Președinte

Anexe

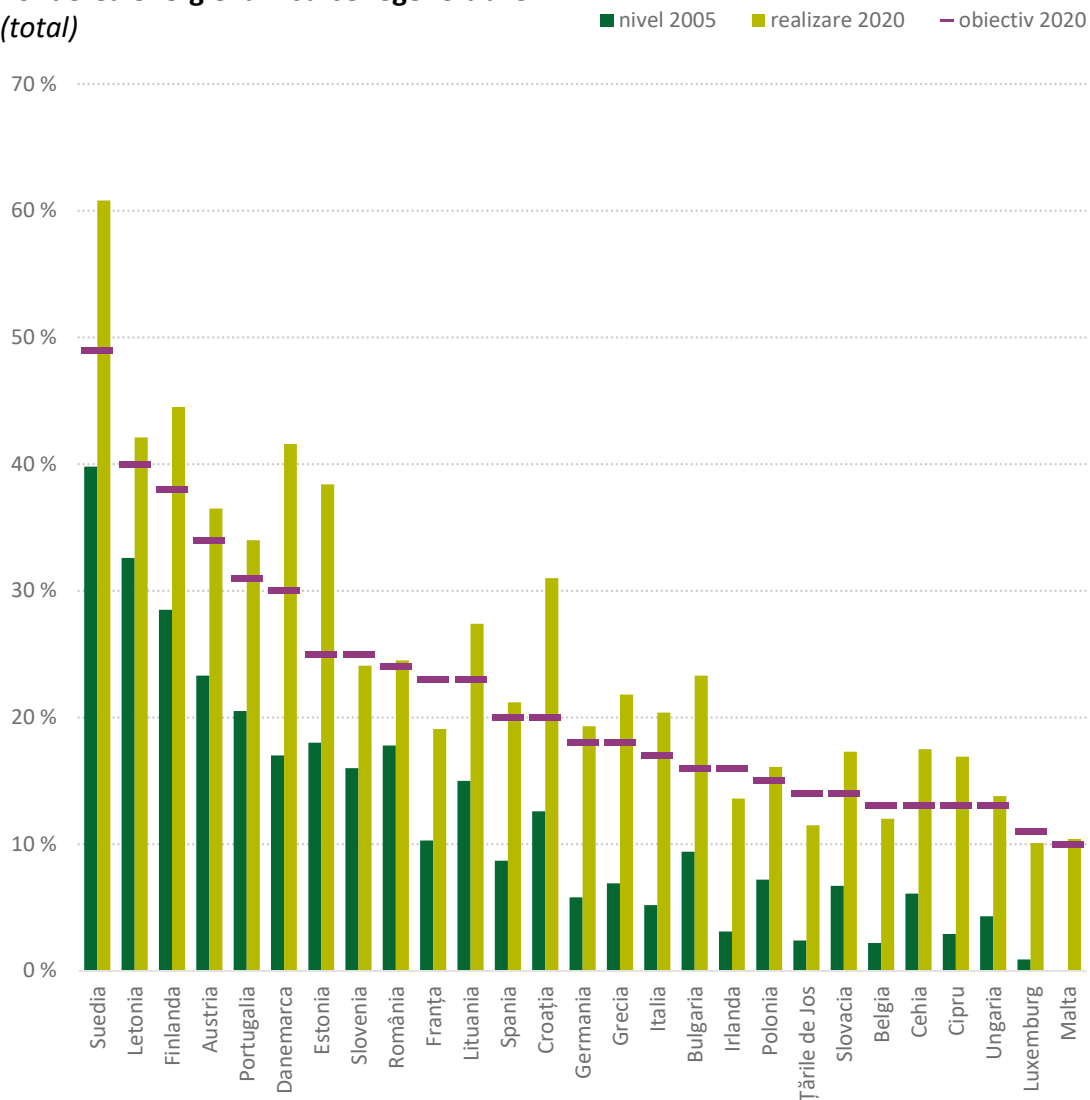
Anexa I – Realizarea obiectivelor naționale privind emisiile de gaze cu efect de seră pentru 2020, per stat membru

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor furnizate de [Agenția Europeană de Mediu](#).

Anexa II – Realizarea obiectivelor naționale privind ponderea energiei din surse regenerabile pentru 2020, per stat membru

Ponderea energiei din surse regenerabile (total)

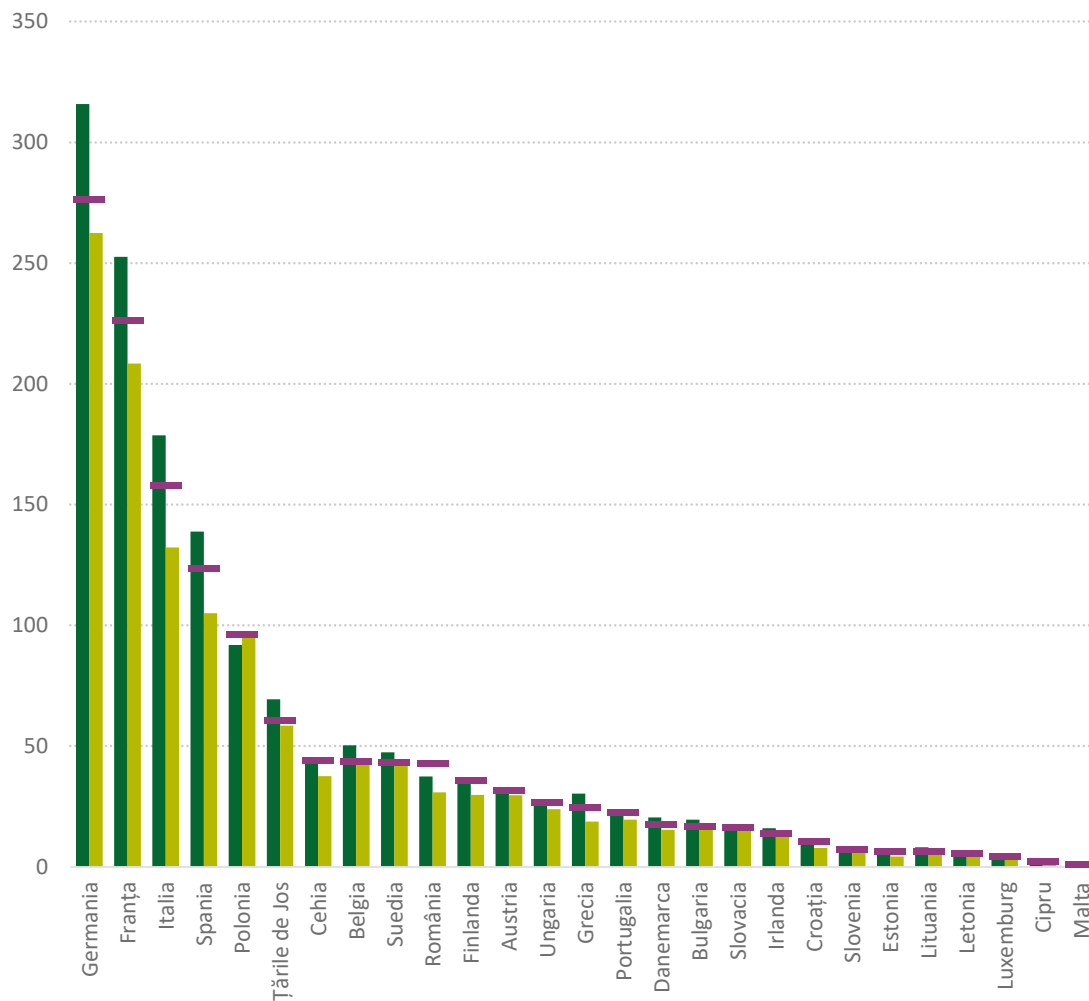

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor furnizate de Eurostat.

Anexa III – Realizarea obiectivelor naționale privind eficiența energetică pentru 2020, per stat membru (sub forma consumului primar și final de energie)

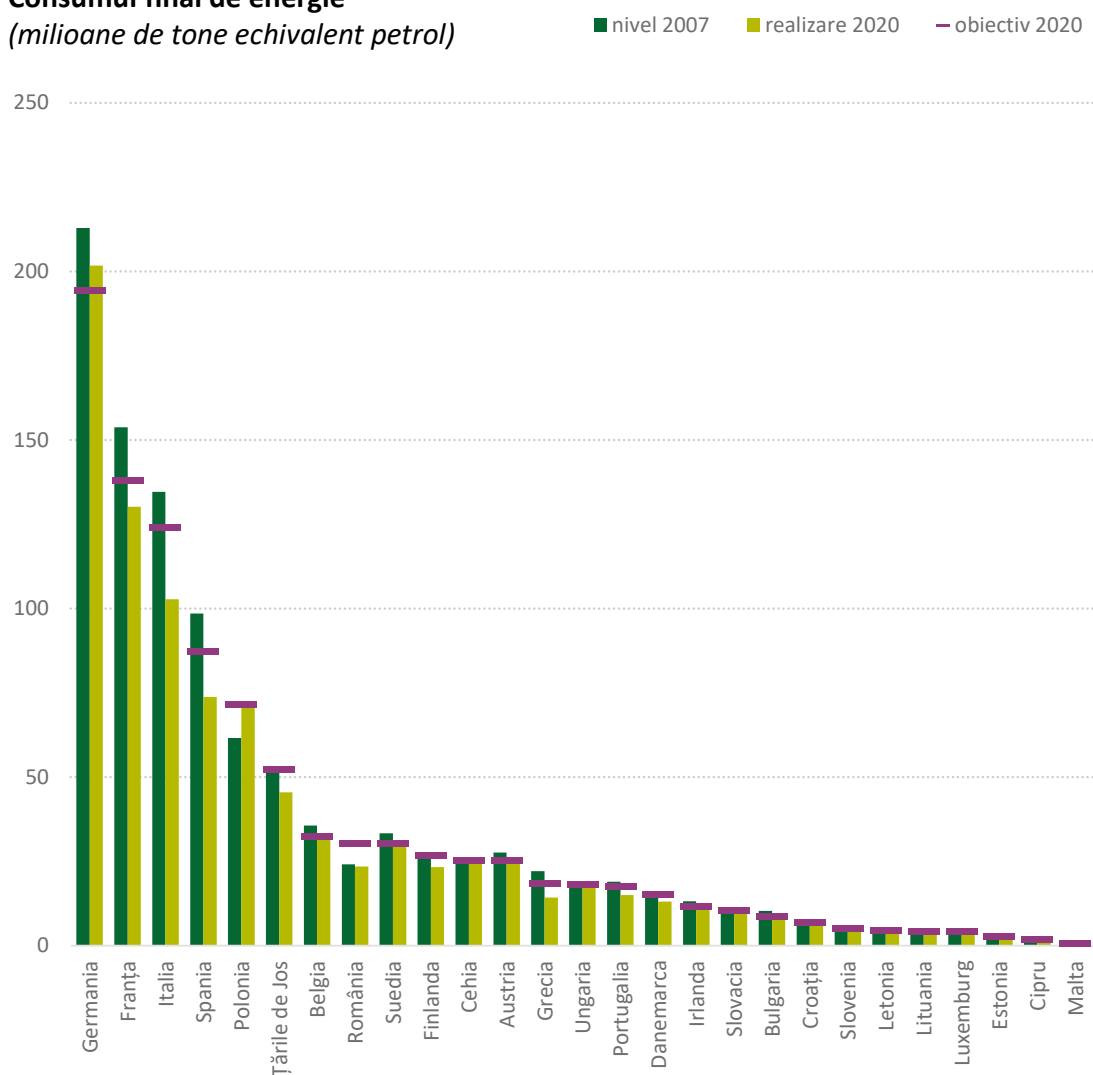
Consumul de energie primară (milioane de tone echivalent petrol)

■ nivel 2007 ■ realizare 2020 — obiectiv 2020

Consumul final de energie

(milioane de tone echivalent petrol)

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor furnizate de Eurostat.

Anexa IV – Extras din evaluarea Comisiei privind raportarea necesarului de investiții și a surselor de finanțare în cinci planuri naționale privind energia și clima analizate de Curte

Statul membru	Raportarea necesarului de investiții	Raportarea surselor de finanțare
Germania	<p>Planul abordează și cuantifică în mare măsură necesarul de investiții în domeniul energiei generat de măsuri suplimentare, dar nu indică valoarea totală estimată a finanțării private și publice până în 2030.</p> <p>Per ansamblu, planul nu conține o prezentare cuprinzătoare a surselor pentru necesarul suplimentar de investiții raportat până în 2030.</p>	<p>Rolul finanțelor publice este menționat într-o secțiune specială. Informațiile furnizate nu sunt însă cantitative, întrucât nu precizează procentul aferent fiecărui nivel în finanțarea totală.</p> <p>Până în 2030, fondul pentru energie și climă va alocă o sumă de ordinul a sute de miliarde de euro pentru acțiuni în domeniul climei și pentru tranziția energetică.</p> <p>Sunt menționate și alte măsuri de sprijin, care nu sunt însă descrise. Relația dintre diferitele surse de investiții este neclară.</p> <p>Este menționat rolul fondurilor UE, precum Mecanismul pentru interconectarea Europei sau fondurile politicii de coeziune. Fondul pentru o tranziție justă este menționat pentru regiunile afectate în mod deosebit de schimbări structurale.</p> <p>Planul nu cuantifică ponderea finanțării din sectorul public în aceste investiții și nu indică diferitele niveluri de finanțare (națională, europeană).</p>
Irlanda	<p>Planul nu evaluează necesarul total de investiții, care ar putea fi acoperit de sectorul public sau de cel privat, pentru a atinge obiectivele și ambițiile definite în scenariul „fără măsuri suplimentare”, deși subliniază nevoia de a mobiliza investiții private.</p>	<p>Nu este precizată amploarea investițiilor private care vor trebui mobilizate.</p> <p>Este clar că finanțarea din partea UE, de exemplu prin Mecanismul pentru interconectarea Europei, va rămâne o sursă importantă de finanțare pentru Irlanda.</p> <p>Sunt furnizate unele detalii privind anumite programe, fonduri sau proiecte și bugetul acestora, dar acestea sunt prezentate mai degrabă într-o manieră ad-hoc și nu acoperă toate politicile, măsurile sau ambițiile.</p>

Statul membru	Raportarea necesarului de investiții	Raportarea surselor de finanțare
Italia	<p>Planul furnizează informații substanțiale privind necesarul de investiții, inclusiv privind necesarul anual incremental de investiții pentru perioada 2017-2030 în diferite sectoare și impactul macroeconomic preconizat al acestora.</p>	<p>Planul estimează că, în perioada 2017-2030, va fi nevoie de investiții suplimentare cumulate de 183 de miliarde de euro, comparativ cu scenariul politicilor actuale (ceea ce înseamnă o creștere cu 18 %), pentru abordarea obiectivelor prevăzute în plan. Evaluarea cheltuielilor și a surselor de finanțare prezentate pentru nivelul național, regional sau al UE rămâne parțială.</p> <p>Planul nu conține însă detalii clare privind metodologia aplicată pentru a calcula necesarul de investiții, nu identifică factorii de risc și nu propune o strategie pentru acoperirea deficitului de investiții.</p> <p>Din cauza lipsei de informații la nivelul diferitelor politici, este greu de prevăzut dacă obiectivele ar putea fi atinse, întrucât politicile evaluate nu permit atingerea acestora. Este posibil ca numărul și tipul politicilor să nu fie suficiente pentru atingerea obiectivelor, mai ales după 2022, când vor mai trebui incluse în buget și aprobate măsuri.</p>
Polonia	<p>Planul ia în considerare pe larg necesarul de investiții în scenariul „fără măsuri suplimentare”, defalcat pe sectoare, enumerând obiectivele prioritare de investiții și conținând o analiză macroeconomică aprofundată.</p> <p>Necesarul de investiții este defalcat apoi pe sectoare.</p>	<p>Planul identifică domeniile de investiții prioritare și sursele de finanțare, însă oferă informații limitate privind barierele existente pe piață și riscurile aferente.</p> <p>Sunt menționate și alte surse de finanțare naționale și din partea UE, precum Fondul pentru modernizare, programul-cadru al UE pentru cercetare și inovare și alocări cu titlu gratuit din EU ETS.</p> <p>În general, necesarul de investiții identificat nu este corelat cu o analiză a finanțării. În special, analiza finanțării pentru sprijinul financiar public</p>

Statul membru	Raportarea necesarului de investiții	Raportarea surselor de finanțare
		suplimentar nu este suficient de detaliată.
Suedia	Planul nu precizează o valoare estimată totală a necesarului de investiții. În afara cazului capacității de producere de energie electrică și al infrastructurii de distribuție, acesta nu conține o evaluare cantitativă a necesarului de investiții al Suediei pentru atingerea obiectivelor în materie de climă și de energie.	Planul nu conține o sinteză cuprinzătoare și o evaluare a multiplelor surse de finanțare de la nivelul UE, de la nivel național sau de la nivel regional. În secțiunea referitoare la decarbonizare, planul descrie mai multe măsuri bazate pe finanțare publică, precum inițiativele „Climate Leap” și „Industrial Leap”.

Sursa: evaluarea Comisiei asupra planurilor naționale finale privind energia și clima.

Politică sau măsură sau grup de politici și măsuri	Politică având un impact asupra emisiilor care intră sub incidența EU ETS sau ESD (pot fi selectate amândouă)			Evaluare <i>ex ante</i>												Evaluare <i>ex post</i>			
				Reduceri ale emisiilor de GES în t (kt CO ₂ echivalent pe an)			Reduceri ale emisiilor de GES în t+5 (kt CO ₂ echivalent pe an)			Reduceri ale emisiilor de GES în t+10 (kt CO ₂ echivalent pe an)			Reduceri ale emisiilor de GES în t+15 (kt CO ₂ echivalent pe an)			Anul pentru care se aplică reducerea	Reducerea medie a emisiilor (kt CO ₂ echivalent pe an)	Explicarea bazei folosite pentru estimările privind	Factori afectați de politică/măsură
	EU ETS	ESD	LULUCF	Total	EU ETS	ESD	Total	EU ETS	ESD	Total	EU ETS	ESD	Total	EU ETS	ESD				

Politică sau măsură sau grup de politici și măsuri	Costuri și beneficii preconizate						Costuri și beneficii realizate				
	Costuri în EUR pe tona de CO ₂ echivalent redus/sechestrat	Costuri absolute pe an în EUR (precizați anul pentru care a fost calculat costul)	Descrierea estimărilor de costuri (baza estimării costurilor, tipul costurilor incluse în estimare, metodologia utilizată)	Anul corespunzător prețului	Anul calculării	Documente justificative/sursa estimării costurilor	Costuri în EUR pe tona de CO ₂ echivalent redus/sechestrat	Anul corespunzător prețului	Anul calculării	Descrierea estimărilor de costuri (baza estimării costurilor, tipul de costuri incluse)	Documente justificative/sursa estimării costurilor

Sursa: Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 749/2014 al Comisiei privind structura, formatul, procedurile de transmitere și revizuirea informațiilor raportate de statele membre în temeiul Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului – anexa XI.

Acronime

AEM: Agenția Europeană de Mediu

CCONUSC: Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice

ETS: sistemul de comercializare a certificatelor de emisii

PIB: produs intern brut

PNEC: planurile naționale privind energia și clima

Răspunsurile Comisiei

<https://www.eca.europa.eu/ro/publications/sr-2023-18>

Calendar

<https://www.eca.europa.eu/ro/publications/sr-2023-18>

Echipa de audit

Rapoartele speciale ale Curții de Conturi Europene prezintă rezultatele auditurilor sale cu privire la politicile și programele UE sau la diverse aspecte legate de gestiune aferente unor domenii bugetare specifice. Curtea de Conturi Europeană selectează și concepe aceste sarcini de audit astfel încât impactul lor să fie maxim, luând în considerare riscurile la adresa performanței sau a conformității, nivelul de venituri sau de cheltuieli implicat, evoluțiile viitoare și interesul politic și public.

Acest audit al performanței a fost efectuat de Camera de audit I – Utilizarea durabilă a resurselor naturale, condusă de doamna Joëlle Elvinger, membră a Curții de Conturi Europene. Auditul a fost condus de doamna Joëlle Elvinger, membră a Curții de Conturi Europene, asistată de Ildikó Preiss, șefă de cabinet; Paolo Pesce, atașat în cadrul cabinetului; Florence Fornaroli, manager principal; Lorenzo Pirelli, coordonator; Josef Edelman, coordonator adjunct; și Timo Lehtinen, auditor. Marika Meisenzahl a asigurat sprijin grafic. Judita Frangež a asigurat sprijin de secretariat.

De la stânga la dreapta: Judita Frangež, Florence Fornaroli, Josef Edelman, Lorenzo Pirelli, Joëlle Elvinger, Paolo Pesce, Ildiko Preiss, Marika Meisenzahl.

DREPTURI DE AUTOR

© Uniunea Europeană, 2023

Politica Curții de Conturi Europene referitoare la reutilizare este definită în [Decizia nr. 6-2019 a Curții de Conturi Europene](#) privind politica în materie de date deschise și reutilizarea documentelor.

Cu excepția cazului în care se precizează altceva (de exemplu, într-o mențiune separată indicând drepturile de autor), conținutul elaborat de Curtea de Conturi Europeană pentru care UE deține drepturile de autor face obiectul licenței [Creative Commons Atribuire 4.0 Internațional \(CC BY 4.0\)](#). Prin urmare, ca regulă generală, reutilizarea este autorizată cu condiția menționării adecvate a autorilor și a indicării eventualelor modificări. Reutilizatorul conținutului elaborat de Curtea de Conturi Europene nu poate altera sensul sau mesajul inițial. Curtea de Conturi Europene nu răspunde pentru eventualele consecințe ale reutilizării.

Este necesar să obțineți o permisiune suplimentară în cazul în care un anumit conținut prezintă persoane fizice ce pot fi identificate, de exemplu în cazul fotografiilor în care apar membri ai personalului Curții de Conturi Europene sau în cazul în care conținutul include lucrări ale unor terți.

Dacă se obține o astfel de permisiune, ea anulează și înlocuiește permisiunea de natură generală menționată mai sus și va indica în mod clar eventualele restricții de utilizare.

Pentru a utiliza sau a reproduce un conținut pentru care UE nu deține drepturile de autor, poate fi necesar să obțineți o permisiune în acest sens direct de la titularii drepturilor de autor.

Figurile 1, 2, 3, 4, 7, 10, 11, 12 și caseta 2 – pictograme: aceste figuri au fost concepute folosind resurse de pe site-ul [Flaticon.com](#). © Freepik Company S.L. Toate drepturile rezervate.

Programele informatice sau documentele care fac obiectul unor drepturi de proprietate industrială, cum ar fi brevetele, mărcile, desenele și modelele înregistrate, logourile și denumirile, sunt excluse din politica Curții de Conturi Europene referitoare la reutilizare.

Familia site-urilor instituționale ale Uniunii Europene care sunt incluse în domeniul europa.eu oferă linkuri către site-uri terțe. Deoarece Curtea de Conturi Europene nu are control asupra acestor site-uri, sunteți încurajați să verificați politica aplicată de ele în ceea ce privește respectarea vieții private și drepturile de autor.

Utilizarea logoului Curții de Conturi Europene

Logoul Curții de Conturi Europene nu poate fi utilizat fără acordul prealabil al Curții de Conturi Europene.

HTML	ISBN 978-92-849-0421-1	ISSN 1977-5806	doi:10.2865/394	QJ-AB-23-016-RO-Q
PDF	ISBN 978-92-849-0457-0	ISSN 1977-5806	doi:10.2865/466026	QJ-AB-23-016-RO-N

UE și-a atins obiectivele în materie de climă și de energie pentru 2020, însă unele state membre nu au contribuit la realizarea obiectivelor așa cum era preconizat. Comisia nu a evaluat dacă UE și-a atins obiectivele ca urmare a politicilor sale sau datorită unor factori externi, precum criza financiară din 2009 și pandemia de COVID-19. Obiectivele UE pentru 2020 și 2030 în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră nu includ emisiile încorporate în bunurile de import sau emisiile din sectorul aviației internaționale și al transporturilor maritime internaționale. Sunt disponibile puține date privind costurile pentru bugetul UE, pentru bugetele naționale și pentru sectorul privat care au fost necesare pentru ca UE să-și atingă obiectivele. Planurile naționale privind energia și clima nu conțin date privind necesarul de investiții și sursele de finanțare, astfel încât să se poată evalua dacă aceste planuri reprezintă o bază solidă pentru atingerea obiectivelor pentru 2030.

Raport special al Curții de Conturi Europene prezentat în temeiul articolului 287 alineatul (4) al doilea paragraf TFUE.

CURTEA DE
CONTURI
EUROPEANĂ

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene

CURTEA DE CONTURI EUROPEANĂ
12, rue Alcide de Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tel. +352 4398-1

Întrebări: eca.europa.eu/ro/Pages/ContactForm.aspx

Website: eca.europa.eu

Twitter: @EUAuditors